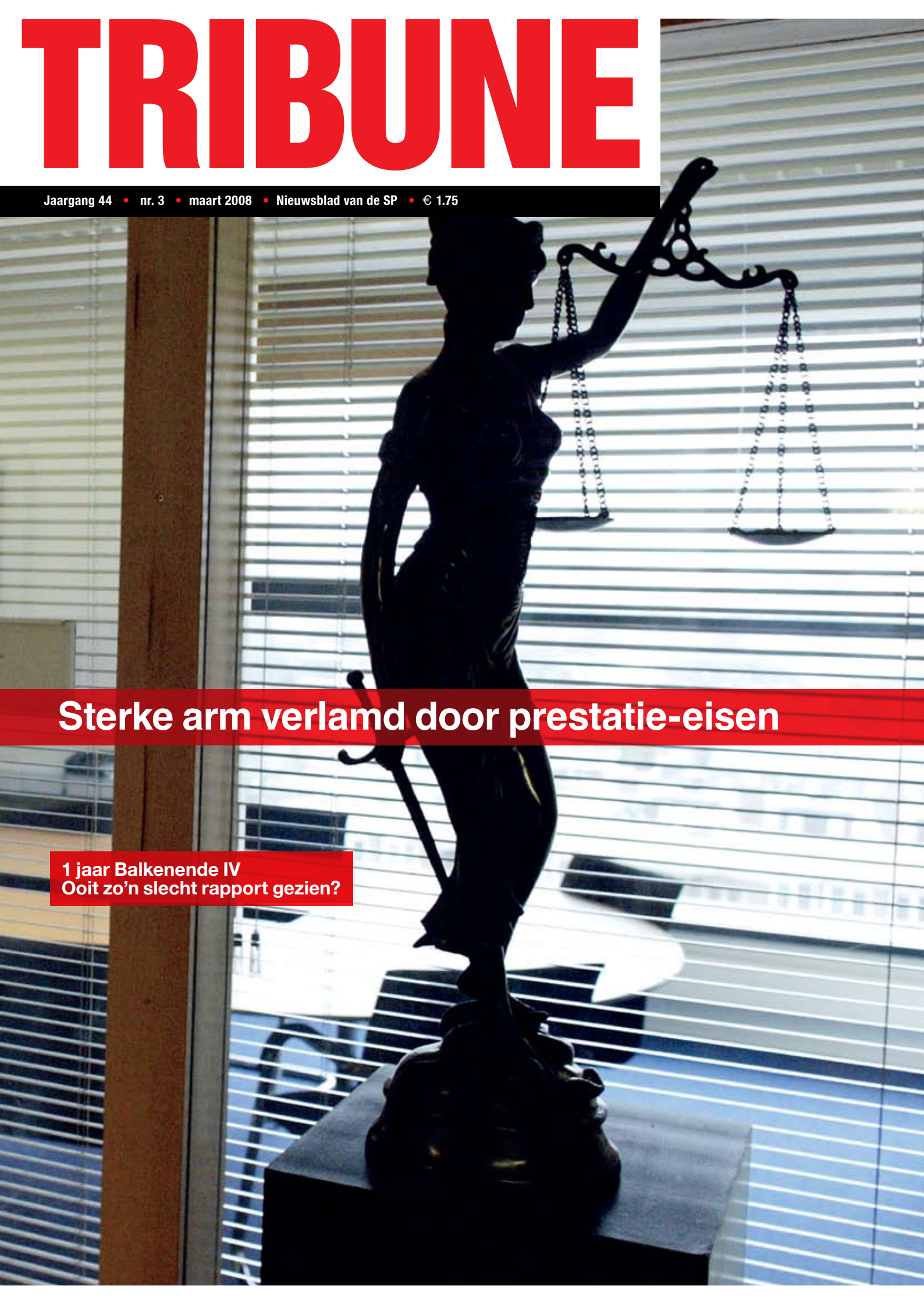


TRIBUNE

Jaargang 44 • nr. 3 • maart 2008 • Nieuwsblad van de SP • € 1.75

Sterke arm verlamd door prestatie-eisen

1 jaar Balkenende IV
Ooit zo'n slecht rapport gezien?





NOTEER DEZE DATUM:

SPE LEN

SP• DAG 2008 18 MEI - WALIBI - BIDDINGHUIZEN

KIJK OP PAGINA 19!

COLOFON

**UITGAVE VAN
DE SOCIALISTISCHE PARTIJ (SP)**
verschijnt 11 maal per jaar

ABONNEMENT

€ 5,00 per kwartaal (machtiging) of

€ 24,00 per jaar (acceptgiro).

Losse nummers € 1,75.

SP-leden ontvangen de Tribune gratis.

REDACTIE

Rob Janssen, Daniël de Jongh

AAN DIT NUMMER WERKTEN MEE:

Patrick Arink, Maja Haanskorf,

Ronald Kennedy, Suzanne van de Kerk,

Bas Stoffelsen, Karen Veldkamp,

Anthonie Vermeer, Roel Visser,

Rob Voss, Dineke de Zwaan

VORMGEVING

Robert de Klerk, Gonnie Sluijs,

Ashraff Tashta

ILLUSTRATIES

Gideon Borman, Arend van Dam,

Wim Steenhagen, Peter Welleman

SP ALGEMEEN

T (010) 243 55 55

F (010) 243 55 66

E sp@sp.nl

I www.sp.nl

LEDEN- EN ABONNEMENTENADMINISTRATIE

Vijverhofstraat 65

3032 SC Rotterdam

T (010) 243 55 40

F (010) 243 55 67

E administratie@sp.nl

REDACTIE TRIBUNE

Vijverhofstraat 65

3032 SC Rotterdam

T (010) 243 55 35

F (010) 243 55 65

E tribune@sp.nl

DE TRIBUNE IN GESPROKEN VORM

Belangstellenden voor de Tribune op cd
kunnen contact opnemen met de
SP-administratie.

DE TRIBUNE OP INTERNET

www.sp.nl/nieuws/tribune

COVER

Gerhard van Roon / Hollandse Hoogte

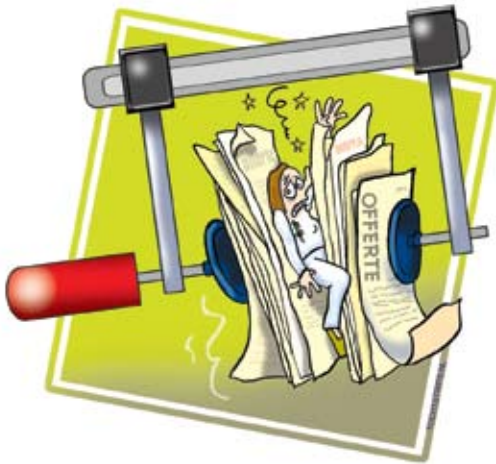
IN DIT NUMMER:



Rechtsstaat

12

“Niet de zaak Joran van der Sloot, maar de omgang met ‘gewonere zaken’ baart zorgen over onze rechtsstaat.”



Thuiszorg

16

Door een confronterend tv-spotje van de SP laaide de discussie over de thuiszorg opnieuw op.



Afrika

23

Hoe de staat winst maakt met geld dat voor armoedebestrijding was bedoeld.

EN VERDER...

- 4 Fotoreportage: Ondiep, Utrecht
- 6 Verarmd uranium: geen vuiltje aan de lucht?
- 19 18 mei: SPELEN!
- 20 Geen verhaal: een jaar Balkenende IV
- 26 LinksVoor: Jennifer Stassen is Roda-fan
- 27 Gespot 29 Uitgelicht 28 Prikbord 30 Theo 31 Cryptogram

In de ban van de Ring

Lang, heel lang geleden, in het eerste jaar van de Vierde Era, zat de eenzame heerser van Lage Aarde moedeloos aan zijn brilletje te pulken. Ten einde raad was hij, maar vooral verontrust. Want de Ring was kwijt. De Ring die hem in zijn eerste drie Era's nog buitengewone krachten had gegeven. Die magische Ring der Marktwerking was zoek, weg, foetsie. En nu wist de eenzame heerser niet meer wat hij moest doen om zijn onderdanen stil te houden. Laat staan tevreden. Zijn eigen schatkistbewaarder had wel al openlijk toegegeven, dat het geloof in marktwerking in het verleden wat te groot was geweest. Maar ja, daar hou je 17 miljoen onderdanen niet mee koest. Sterker nog: het volk begon in de gaten te krijgen, dat er geen visie en ambitie meer in zijn heerschappij zat.

Maar er was nog iets véél ergers. Boze tongen beweerden namelijk, dat de Ring in verkeerde handen was gevallen. In handen van woeste krijgers, vissers, hoefsmeden, schapenhoeders en ook geleerden, adellieden en stadhouders. Ruim 50.000 man sterk zouden zij met de Ring der Marktwerking onderweg zijn naar de Doemberg; de enige plaats waar de Ring voorgoed vernietigd kon worden. Vreselijk zou dat zijn. Want dan zou een golf van eerlijke lonen en solidariteit over Lage Aarde gaan. Afschuwelijk! De grote graaiers zouden de wacht aangezegd krijgen, goede dienstverlening voor de onderdanen zou voorop komen te staan. Afgrijselijk gewoon! De eenzame heerser pulkte nog maar eens aan zijn brilletje. Die dag ging hij vroeg naar bed. Maar hij kon niet slapen.



Namens de redactie: Rob Janssen



Foto's en tekst Roel Visser



Ondiep

Vooral de jongeren uit het Utrechtse Ondiep zijn cameraschuw. Na de rellen van vorig jaar, die uitbraken nadat de politie een bewoner had doodgeschoten, zouden de media de wijk te negatief hebben afgeschilderd. "D'r is hier geen moer", zegt een van hen. "Niet eens een Playstation in het buurthuis." Nu wordt de wijk opgeknapt. Het moet een prachtwijk worden. Het gedeelte waar de rellen zich voornamelijk afspeelden, is zo goed als gesloopt. Veel bewoners, die tijdelijk een paar straten verder zijn ondergebracht, willen terug. "Daar voelen we ons thuis, daar zijn we geboren en getogen." Ondiep is een dorp in de stad. Voor zolang het duurt. De kleine middenstand is zo goed als vertrokken en vervangen door de supermarkt.



Verarmd uranium Sluipmoordenaar op Vlieland

Soldaten en burgers in gebieden waar munitie met verarmd uranium is gebruikt, kunnen te maken krijgen met ernstige gezondheidsklachten. Volgens een beperkt aantal landen, waaronder Nederland, is er geen vuiltje aan de lucht.



“VS dwarsbomen onderzoek”

Paul van Kester is een van de Nederlandse soldaten die zijn uitgezonden naar Bosnië-Herzegovina. Een tijdje na zijn terugkeer kreeg Van Kester gezondheidsklachten. De KFOR-veteraan had blaaskanker, een aandoening die normaal gesproken alleen bij oudere mensen voorkomt. In totaal werden meer dan vijftig tumoren verwijderd.

Een verband met verarmd uranium wordt vermoed. Van Kester was in Bosnië betrokken bij het opruimen van niet-ontplofte munitie. Waarschijnlijk heeft hij hierbij stofdeeltjes verarmd uranium ingeademd. Verarmd uranium is een radioactief afvalproduct van de verrijking van uranium. Het wordt sinds 1991 gebruikt in antitankmunitie vanwege het hoge soortelijk gewicht en de lage verbrandingstemperatuur. Bij gebruik dwarrelen de uraniumdeeltjes vaak nog jaren rond in de omgeving. En het zijn de stofdeeltjes die het probleem vormen. Tot op 400 meter van een ontplofte uraniumgranaat kunnen die zeer kleine stofdeeltjes ingeademd worden. In een droge omgeving kunnen ze jarenlang opdwarrelen, meegevoerd worden door de wind en mensen ‘besmetten’. Een sluipmoordenaar na jaren.

Het geval van de Nederlandse KFOR-veteraan Paul van Kester staat niet op zichzelf. Tussen 1996 en 2006 zijn 37 Italiaanse militairen overleden aan kanker nadat ze zijn blootgesteld aan verarmd uranium in Bosnië en Kosovo, verklaarde de Italiaanse minister van Defensie Arturo Parisi tegenover een parlementaire onderzoekscommissie.

De Italiaanse regering heeft haar verantwoordelijkheid genomen en heeft de familie van de overleden soldaten schadeloos gesteld. Veel andere landen vinden dat voorbarig, omdat er geen verband is aangetoond tussen verarmd uranium en kanker.

“Het klopt dat er nooit voor 100 procent een verband is aangetoond”, verzucht professor Keith Braverstock. “Maar dat komt doordat er nog nooit een epidemiologisch onderzoek naar de gevolgen van inademing van stof met verarmd uranium is uitgevoerd. Alleen op die manier kun je de schadelijke effecten van verarmd uranium voor 100 procent aantonen en andere factoren uitsluiten. Zo’n onderzoek wordt al jarenlang tegengewerkt door landen zoals de Verenigde Staten en Groot-Brittannië.”

Met name de Verenigde Staten hebben enorme voorraden munitie waarin verarmd uranium is verwerkt. De VS hebben alleen al in de laatste Irak-oorlog ongeveer 2.200 ton aan verarmd uranium verbruikt. De Verenigde Staten hebben er dus baat bij om onderzoek naar schadelijke effecten te dwarsbomen.

In Europa



Volgt u de serie van Geert Mak op de zondagavond? Of geeft u de voorkeur aan *Boer zoekt vrouw*? Ik vind de VPRO-documentaire in ieder geval erg de moeite waard. Zo'n zondagavond begint met voetbal, dan Adriaan van Dis over Zuidelijk Afrika – helaas is de serie ten einde – en dan *In Europa*.

Aan de hand van een jaartal en een plek wandelt Mak, net als in zijn boek met dezelfde titel, door de geschiedenis van Europa. Rondkijkend met de ogen van de verteller. Hij pakt uit een bepaalde episode één aspect, vergroot het en belicht dat van alle kanten. Natuurlijk is hij niet volledig, dat streeft hij ook niet na. Hij stelt de vragen die ons allemaal bezig houden. In het boekje *Waar historie huis houdt* (Thomas Rap, 2005) stel ik me de vraag 'Schuilt er in ons een beul?' Wie verantwoordelijk in het leven wil staan, moet zich die vraag minimaal ééns stellen. Naar mijn idee levert bestudering van de geschiedenis ons niet de oplossingen voor de problemen van vandaag. De geschiedenis herhaalt zich immers niet. Maar het kan wél inzicht geven in de mechanismen die mensen vormen. Het kan wijsheid opleveren die wél bruikbaar is bij het oplossen van de hedendaagse problemen.

Maar terug naar de vraag over die beul. Mijn antwoord is 'ja'. Om verwording tot beul te voorkomen, moeten we slag leveren op twee fronten. Achterstelling moet voorkomen worden, zeker langjarige, vergaande achterstelling. Frustratie, één generatie lang, leidt tot een hart van steen. Frustratie, twee generaties lang, leidt tot een hart van semtex. Onrechtvaardigheden moeten we uitbannen. Hoop en een goede toekomstverwachting zijn voor elk mens, elk volk van wezensbelang.

En, we moeten alert zijn op ideeën die strijdig zijn met de menselijke waardigheid en de fundamentele gelijkwaardigheid van mensen: ze tijdig onderkennen en ze vervolgens door middel van overreding bestrijden, voor het te laat is. Een heersende cultuur van weggijken kan catastrofale gevolgen hebben. 'Opvoeden tot democraat' is geen tegenstelling in zichzelf, zoals lang in linkse kring gedacht is.

Wat kunnen we van de geschiedenis leren? Volgens mij, dat we ons de belangrijke vragen steeds zullen moeten blijven stellen, en dat argeloosheid en ongevoeligheid daar niet mee te verenigen zijn. *In Europa* liet en laat de verschrikkingen zien waartoe de mens in staat is gebleken. Aan ons de dure plicht om te proberen inhoud te geven aan het na-oorlogse gezegde 'Nooit meer oorlog, nooit meer Auschwitz'.

Jan Marijnissen

Keith Braverstock werkte eerder voor de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) mee aan een rapport over de gezondheidsrisico's van verarmd uranium. Dat rapport staat vol voorbeelden uit Zuid-Irak. Daar is zowel in 1993 als in 2003 veel munitie met verarmd uranium afgeschoten. "Als er tegenwoordig in het zuiden van Irak een baby wordt geboren is de eerste vraag niet of het een jongetje of een meisje is, maar of het kind geen misvormingen heeft", vertelt Braverstock. "Kankersoorten die nauwelijks bij kinderen voorkwamen, zien we nu 300 keer vaker. Toen we dat ontdekten, wisten we wel meteen dat er wat aan de hand was. Maar een keihard verband met verarmd uranium hebben we vrijwel nooit kunnen aantonen. Daarvoor zijn er te veel andere factoren die mogelijk een rol zouden kunnen spelen, zoals bijvoorbeeld oliebronnen die in brand zijn gestoken."

"Defensie heeft jarenlang op de Vliehors geoefend met verarmd uranium"

Professor Braverstock was afgelopen maand op uitnodiging van de SP aanwezig bij een hoorzitting over verarmd uranium in de Tweede Kamer, georganiseerd door SP-kamerlid Krista van Velzen. Van Velzen: "Er zijn heel veel aanwijzingen dat gebruik van verarmd uranium grote gezondheidsrisico's met zich meebrengt. Dus ik pleit voor een verbod op het gebruik van verarmd uranium tot er onderzoek is gedaan. Wat je met alle aanwijzingen die er zijn in ieder geval niet moet doen is stug volhouden dat er niets aan de hand is, zoals de Nederlandse regering nu doet. Uit voorzorg is een onmiddellijk wettelijk verbod op basis van de huidige inzichten op zijn plaats."

Van Velzen staat niet alleen in haar oproep tot een verbod op het gebruik van verarmd uranium. Ook het Europees Parlement heeft daartoe opgeroepen. België heeft vorig jaar als eerste land munitie met verarmd uranium wettelijk verboden.

Hoewel de Verenigde Staten officieel doen alsof ze niets weten over schadelijke effecten van blootstelling aan verarmd uranium, is de praktijk anders. Een voormalig oefenterrein in de VS, waar munitie met verarmd uranium werd getest, is kortgeleden volledig gesaneerd. Kosten van die operatie: meer dan een miljard dollar. Voor Krista van Velzen is dat aanleiding om op te roepen om ook in Nederland schoon schip te maken. "Defensie heeft jarenlang op de Vliehors geoefend. Daarbij is ook geoefend met verarmd uranium. Ik wil dat Defensie onderzoek doet naar de aanwezigheid van verarmd uranium op Vlieland."

Tekst Patrick Arink

Foto Geert van Kesteren/ Hollandse Hoogte

Met stip gedownload



De verkoop van singles blijft kelderen, in 2007 met maar liefst 37 procent. De opkomst van mp3, iPod en downloads heeft de muziekmarkt voorgoed veranderd. Televisiezender TMF gaat daarom een hitlijst samenstellen op basis van het aantal keren dat een nummer digitaal is binnengehaald – legaal én illegaal. “Zo krijgen we een beter beeld van wat populair is”, verduidelijkt moederbedrijf MTV. Arda Gerken vindt het geen slecht idee. “Het laat de diversiteit in muziekland zien.” Wel hoopt ze dat vooral naar legale downloads wordt gekeken. “Misschien dat dan ook bands die hun werk in eigen beheer uitbrengen meer kans krijgen om gehoord en gezien te worden.” Maar wat als er geen clip voorhanden is? MTV in de Volkskrant: “Misschien moeten we dan maar dansers inschakelen, zoals AVRO's Toppop dat vroeger deed met Penny de Jager.”

Foto Flickr.com

Beetje domme verkeerslichten

Het verkeer is een klassieke bron voor agressieve opwellingen, maar dat kan binnenkort aanzienlijk afnemen. Voor automobilisten tenminste. Als het aan de Delftse promovendus en TNO-medewerker Ronald van Katwijk ligt, staan die straks minstens 15 procent korter stil voor rood licht. Hij

Tunnelvisie vernieuwers



Achterstandsleerlingen als wisselgeld

Gedurende twintig jaar onderwijsvernieuwingen zijn achterstandsleerlingen als wisselgeld gebruikt. Dat is één van de conclusies uit het rapport 'Tijd voor onderwijs' van de commissie-Dijsselbloem. Het haalt ongenadig uit naar (oud)ministers en experimenten als het studiehuis en het Nieuwe Leren die vooral gestoeld lijken op tunnelvisie van fanatieke 'vernieuwers'. De commissie wil dat vernieuwingen voortaan wetenschappelijk getoetst worden. Bovendien moet de docent meer vrijheid krijgen in 'hoe' wordt onderwezen, terwijl de overheid zich beperkt tot 'wat'. Ook wil de commissie een haalbare onderwijstijd, in plaats van de 1040-urennorm. De kritiek en aanbevelingen sluiten aan bij die van de SP, al mist Kamerlid Jasper van Dijk er nog wat. Zo wil hij dat Nederland meer gaat uitgeven aan onderwijs dan de huidige 5 procent van het BNP. “Daarmee bungelen we onderaan in Europa, het gemiddelde ligt op 6 procent. Dat scheelt 5 miljard euro per jaar. De dalende kwaliteit en het lerarentekort rechtvaardigen dat Nederland meer gaat investeren.”

Foto Bas Stoffelsen

heeft een computermodel gemaakt dat zorgt dat verkeerslichten 'verder laat kijken dan hun neus lang is'. Niet alleen de situatie op het kruispunt zelf, ook opstoppingen in de omgeving bepalen wanneer het licht op groen springt. Ook kijkt het programma hoeveel auto's staan te wachten voor rood. Enkele gemeenten hebben al belangstelling getoond voor de software. Van Katwijk onderzoekt echter nog of en hoe fietsers en voetgangers door de 'slimme' verkeerslichten kunnen worden gespot.

Flitsmarathons en fietslichtcontroles

Minister Ter Horst en de politiebonden hebben een principeakkoord gesloten over onder andere een salarisstijging van 3,5 procent voor dit jaar. Wat de leden daarvan vinden was tijdens het maken van deze Tribune nog niet bekend. Wel zijn de politieacties na twee maanden opgeschort. Onderdeel daarvan was het waarschuwen in plaats van bekeuren bij lichte overtredingen.

gen. SP-Kamerlid Ronald van Raak wil ervoor zorgen dat de agenten nu niet “met onzinnige bonnenschrijverij” een inhaalslag moeten maken. “Voorkomen moet worden dat de korpsleiding de inkomsten gaat aanvullen door bijvoorbeeld flitsmarathons of extra fietslichtcontroles.” Het is geen denkbeeldig scenario. Politiebond ACP stelde onlangs dat agenten hun werk niet meer goed kunnen doen, doordat zij gedwongen zijn om bonnenquota te halen.

Loterijen wagen grote gok



De Sponsor Bingo Loterij lijkt niet erg onder de indruk van justitieminister Hirsch Ballin. Onlangs tikte hij het bedrijf op de vingers vanwege agressieve reclameacties. Kort na de vermaning stuurt de Loterij alweer vier miljoen brieven rond om mensen tot gokken aan te zetten. Ook de BankGiro Loterij waagt een grote gok en verstuurt maar liefst 5,3 miljoen enveloppen. Voor SP-Kamerlid Jan de Wit is de maat nu vol. Hij wil dat Justitie nu echt gaat optreden tegen praktijken die botsen met het kansspelbeleid en mensen aanzetten tot gokken. “Blijkbaar zijn aanbieders van loterijen dusdanig hardleers dat hardere maatregelen nodig zijn om agressieve reclameacties tegen te gaan. Mensen ergeren zich bovendien rot aan dit soort acties, waarbij steeds vaker en indringender wordt opgeroepen om aan loterijen deel te nemen.”

Foto Flickr.com

Seks in de Gouden Koets

De marechaussee, belast met onder meer het begeleiden van uitgezette asielzoekers en het beveiligen van het koninklijk huis en Schiphol, heeft vorig jaar 54 militaire politieagenten ontslagen wegens wangedrag. "Het is een zootje ongeregeld", kopt de Telegraaf op basis van een uitgelekte kwartaalrapportage. Daarin staan verschillende incidenten, uiteenlopend van slapen onder werktijd tot bezit van drugs en kinderporno. 's Nachts schijnt er bovendien gefeest en gezwommen te zijn in koninklijke zwembaden en gesekest in de Gouden Koets. In 2006 zijn 'slechts' 35 medewerkers ontslagen wegens wangedrag. De stijging zou te verklaren zijn door former optreden nadat in 2006 bekend werd dat ongewenst gedrag, waaronder seksuele intimidatie en discriminatie, in het leger vaker voorkomt dan elders. "Hier heerst nul tolerantie. Wie zich misdraagt, sturen we de laan uit", aldus de korpsleiding. Daags na publicatie van het uitgelekte rapport meldden zich echter verscheidene oud-marechaussees bij de Telegraaf, de uitgelekte misstanden lijken slechts het topje van de ijsberg. GroenLinks vreest dat de misdragingen marechaussees chantabel maken en heeft een spoeddebat aangevraagd.

Verwijfde leeuwen



De manen zijn te kort, de tongen te klein en de klauwen te veel gemanicurd. Kortom: de

leeuwen op het vernieuwde rijkslogo zijn 'niet mannelijk genoeg', vindt de Hoge Raad van Adel, het adviesorgaan over wapens en vlaggen van het Rijk. Tot overmaat van ramp is het ontwerp ook weinig monarchistisch. Ontwerpbureau Studio Dumber heeft namelijk het logo gestript van gouden randjes en bij de middelste leeuw het kroontje weggelaten. Het zou het wapen van de Republiek der Zeven Nederlanden kunnen zijn. Eerder is het peperdure ontwerp al zwaar bekritiseerd omdat het vrijwel identiek is aan het logo van Algemene Zaken. "De vorm is hetzelfde, de kleuren zijn hetzelfde. Het enige verschil is 60.000 euro", aldus Ronald Van Raak. De premier noemde het echter een "stilering van het Rijkswapen". Hoe dan ook: Dumber kan terug naar de tekentafel om de

viriliteit en koningsgezindheid van de overheid beter uit te doen komen.

Foto Flickr.com

Vorstelijke prijsstijging

In 1993 betaalde Prins Willem-Alexander voor zijn woning naast Paleis Noordeinde een slordige 340.000 euro. Onlangs verkocht hij het pand aan de Rijksgebouwendienst voor 3,2 miljoen euro. Kamerlid Paulus Jansen wijst erop dat de verkoopprijzen in de regio met 146 procent zijn gestegen sinds 1993, maar dat het Rijk voor dit pand kennelijk akkoord is gegaan met een prijsstijging van 855 procent. "Dat is wel een erg groot verschil. Ik wil graag van de minister weten

hoe dit komt." De SP heeft al eerder aan de bel getrokken over de explosieve groei van uitgaven voor koninklijke paleizen. Die is in tien jaar verzevenvoudigd. De Rijksgebouwendienst zegt Wim-Lex' oude woning te gaan gebruiken voor de beveiliging van paleis Noordeinde. Jansen: "Ik vraag me werkelijk af of er geen goedkoper alternatief gevonden had kunnen worden."

Meldpunt Reïntegratiebedrijven

Ze kosten een half miljard per jaar, functioneren nauwelijks, de medewerkers zijn bot, intimiderend en dreigen met korting op de uitkering. Eind 2004 waren de bevindingen van het SP Meldpunt Reïntegratiebedrijven niet mals. De regering beloofde beterschap. Is die belofte nagekomen? Laat het ons weten. Tweede Kamerlid Paul Lempens heeft het meldpunt opnieuw geopend. Op www.sp.nl/enquetes/reintegratie kunt u uw ervaringen melden.

Anger management



Bewaar de vrede met moordneigingen

Bewaar de vrede Weleens in gedachten een collega de keel dichtgeknepen? Of gefantaseerd over een raketwerper op de motorkap of fiets? Geen nood, het hebben van agressieve fantasieën is heel normaal en zelfs vrij gezond. Dat stelt promovendus Marleen Nagtegaal in haar proefschrift voor de Erasmus Universiteit. Agressieve denkbeelden krampachtig proberen te onderdrukken leidt juist tot gewelddadig gedrag. Ook jezelf straffen, knijpen of slaan voor het hebben van agressieve neigingen werkt volgens Nagtegaal **averechts**. **Beter is het om even iets anders te gaan doen, of erover te praten. Dat lucht op.**

Foto Flickr.com

Kat met drie ogen

Mr. Lee is de eerste kat die een fotografieprijs heeft gewonnen. De kater van een in Amerika wonende Duitser loopt rond met een camera in zijn halsband, die automatisch elke minuut een foto maakt. Dat levert opmerkelijke, inzichtelijke beelden op. Bijvoorbeeld wanneer Lee onder een auto of op een trappenhuis bliken wisselt met een andere kat. De schoonheid is de jury van de Kleine Hans ('s werelds grootste kleine fotoprijs) niet ontgaan. De 'drie-oogkat' Mr. Lee is tot prijswinnaar uitgeroepen. De Kleine Hans belooft fotowerk dat 'zonder toeval, genade en bescheidenheid niet tot stand

zou zijn gekomen'. De jury bestaat uit vijf vakmannen, allen Hans geheten.

Zwemmen in Alphen

Een petitie in de vorm van een (bekertje voor bekertje) gevuld kinderbadje, het bijwonen van een raadsvergadering met een badmuts en op de tribune publiek met zwembandjes om de arm. De boodschap: Alphen aan de Rijn wil meer zwemruimte, het liefst door het afgebrande Thermen nieuw leven in te blazen. De lokale SP-afdeling heeft 15.000 folders verspreid en binnen de raad gestreden om aan de wens van de Alphenaren tegemoet te komen. Met succes: oppositie, maar ook coalitiegenoten VVD en CDA hebben voor herbouw van het zwembad gestemd. De fractie vindt dat de democratie heeft gezegevierd: "Alphen heeft iets bereikt waar het trots op kan zijn." De SP heeft ook het initiatief genomen tot een onafhankelijk comité, dat er onder meer voor moet zorgen dat recreatief zwemmen prioriteit krijgt bij Thermen II en dat overlast wordt voorkomen.

Welke pet past het best?

Jacqueline Cramer lijkt moeite te hebben om haar eigen visie te omarmen. Ze is minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Soms botsen die beleidsterreinen dusdanig dat ze over één onderwerp met twee monden kan spreken. Als milieuminister juicht ze de komst van vier grote windmolens bij Woerden toe, als minister van Ruimtelijke Ordening is ze tegen.

Anfalmonument voor Koerden

Saddam Husseins Al-Anfal-campagne heeft eind jaren tachtig zeker honderdduizend, vooral Koerdische, slachtoffers geëist. Het is tijd voor een waardige gedenkplaats voor de duizenden Koerden in Nederland, vinden Tweede Kamerleden Harry van Bommel (SP) en Fred Teeven (VVD). Zij hebben daartoe gezamenlijk een voorstel ingediend, dat ook is gericht op politieke erkenning van de genocide. Verder willen ze dat er een internationaal

onderzoek komt naar de gevolgen van de chemische wapens. Van Bommel over de opmerkelijke samenwerking: "Mensenrechten lenen zich niet voor partijpolitiek. Ik verwacht brede steun uit de Kamer." Teeven: "Politieke verschillen verbleken bij de omvang van dit drama." De genocide op de Koerden kreeg in Nederland veel aandacht door de berechting van de Nederlandse zakenman Van Anraat. Van Bommel stelde de kwestie in de Kamer aan de orde en Teeven, toen nog officier van justitie,

vervolgde Van Anraat wegens oorlogsmisdrijven.

"Europa voor beroeps politici"

Het is zover, de Europese Grondwet ('hervormingsverdrag') is erdoor. Ondanks het duidelijke 'nee' van bijna tweederde van de Nederlandse bevolking, een advies dat door het merendeel van de Europarlementariërs in de wind is geslagen. Erik Meijer, leider van de SP-fractie in het Europees Parlement: "De goedkeuring van de nauwelijks gewijzigde grondwet geeft een duidelijke boodschap: volk hou je erbuiten, dit Europa is alleen een zaak voor beroeps politici." Ondertussen heeft Balkenende alle EU-ambtenaren uit Nederland opgeroepen om op 14 april gastlessen te geven op hun oude school. Als weerwoord op deze onverholven Europropaganda worden alle SP-Kamerleden en -medewerkers opgeroepen die dag hetzelfde te doen.

Sleetse ambities



Vogelaars ramkoers

Woningcorporaties en gemeentebesturen staan inmiddels in de startblokken, maar het lijkt erop dat minister Vogelaar zélf de hakken in het zand zet. Volgens SP-Kamerlid Paulus Jansen wil de minister voor een dubbeltje op de eerste rang zitten: "Het kabinet wil de show stelen met 40 PR-wijken, maar schuift de rekening door naar de corporaties." Vogelaar heeft een financieersvoorstel van de corporaties afgewezen die, weliswaar tegen een lager bedrag dan de belofte 750 miljoen, de klus zouden klaren. Jansen: "Een jaar lang onderhandelen heeft helemaal niets opgeleverd. Het lijkt wel alsof de minister zelf geen 'prachtwijken' wil." De SP'er vreest dat de extra heffing die de minister wil invoeren om alsnog aan 750 miljoen te komen uiteindelijk zal worden opgebracht door de huurders. Bovendien zullen de plannen versralen omdat de corporaties minder investeringsruimte overhouden, denkt hij. Jansen: "Bij de ramkoers van Vogelaar is niemand gebaat, vooral de huurders niet."

Foto Flickr.com

Smurfen letten op de kleintjes



In de vorige Tribune meldden we al de aanstaande verjaardag van de smurfen. Ze zijn sindsdien omarmd door de bekende grootgrutter die op de kleintjes zegt te letten. De supermarktketen heeft 30 miljoen speelgoedsmurfen ingeslagen (pakweg twee per Nederlander) als klantenlokkers. Wie liever bij andere winkels koopt, maar wél van smurfjes houdt, kan terecht bij Unicef. Daar worden smurfen verkocht die je zelf kunt beschilderen. De opbrengsten

gaan naar een goed doel dat écht op de kleintjes let.

Foto Flickr.com

Arbeidsvitaminen

Een fruitmandje naast het koffieapparaat. Dat is het droombeeld van het Voedingscentrum voor de werkplek. Eind januari is de campagne *Werkfruit, vrucht van alle plezier* afgetrapt. Met name het midden- en kleinbedrijf wordt gestimuleerd om werknemers gratis groente en fruit te verschaffen, naast de gebruikelijke koppen koffie en thee. Er zijn al proefprojecten uitgevoerd bij enkele bedrijven. Bijna driekwart van de deelnemers geeft nu aan dagelijks meer fruit te eten. De campagne gaat zeker drie jaar duren. Uit de proef blijkt verder dat werknemers vooral 's ochtends in de fruitmand graaien en er het liefst bananen, appels, mandarijnen, kiwi's en tomaten uithalen. Het effect op ziekteverzuim moet nog onderzocht worden.

Rampenplan

Heeft u een zaklamp, voedselvoorraden, water, kaarsen en een draadloze radio in huis? Dan behoort u tot de minderheid van Nederlanders die voldoende is voorbereid op een ramp, althans volgens de campagne *Denk Vooruit*. Hoewel er 5,5 miljoen euro is gestoken in dit project, blijft het aantal voorbereide Nederlanders onveranderd ten opzichte van 2006 (plusminus 45 procent). "Het blijkt moeilijk om gedrag te veranderen", verzucht een woordvoerder van Binnenlandse Zaken in de Volkskrant. De 39-jarige Thea uit Haafden verwoordt de stem van het volk: "Voorbereiden op zoiets kan niet. De kans op zo'n

Jaarlijks 900 slachtoffers



Asbest op scholen

Marius Coenraats is 30 jaar en ongeneeslijk ziek. Hij leeft al vier jaar met buikvlieskanker, als gevolg van blootstelling aan asbest. Basisschool St. Michael in De Bilt, waar hij van 1983 tot 1990 leerling was, is vorig jaar gesloten wegens asbest. De advocaat van Coenraats, oud SP-senator Bob Ruers, stelt het schoolbestuur aansprakelijk. "De school had in 1983 moeten weten dat asbestplaten gevaarlijk waren en dat je bij blootstelling aan deze platen kanker kon krijgen." Veel Nederlandse scholen zijn nog steeds voorzien van asbestmateriaal. Tweede Kamerlid Remi Poppe wil daarom dat VROM dit jaar een grootschalige inventarisatie en sanering uitvoert in gebouwen die vóór 1993 zijn gebouwd. "Er vallen 900 slachtoffers per jaar", stelt Poppe. "In de loop van komende jaren zullen dat tussen de 15.000 en 20.000 asbestdoden zijn. De slachtoffers vallen niet alleen meer in de groep die met asbest hebben gewerkt, maar ook in groepen die thuis, op straat of op school blootgesteld zijn aan asbest." Het is voor het eerst dat een schoolbestuur aansprakelijk wordt gesteld in een asbestzaak.

Recent is het nieuwe SP-rapport *Help asbest het dak af* verschenen. Het rapport is te downloaden via www.sp.nl/service/rapport/0802asbesthetdakaf.pdf

Foto Flickr.com

crisis is klein en overal rekening mee houden is onmogelijk."

Geen stortvloed 'gelukszoekers'

Hoe vaak hebben we het niet gehoord? 'Het hek gaat van de dam', hier gaat een 'aanzui-gende werking' van uit. Met het generaal pardon voor ex-asielzoekers zou Nederland overspoeld worden door 'gelukszoekers', maar de onheilsprofeten hebben ongelijk gekregen. Afgelopen jaar zijn

volgens het CBS 9.700 asielerzoekers ingediend, dat is het laagste aantal sinds 1988. SP-Kamerlid Jan de Wit ziet in de cijfers het bewijs dat de rechtse paniek onterecht was. "Wij hebben altijd gezegd dat dat niet gebeurt, als je het pardon maar scherp afbakent." De meeste van de asielerzoekers komen uit Irak (2.500) en Somalië (2.000).

Je wordt ouder, papa

Carrière maken, eerst van het leven genieten? Wat de reden ook is, de Nederlandse ouder wordt steeds ouder. Met name de mannen worden steeds later vader. In tien jaar tijd is het aandeel mannen dat als veertiger vader is geworden, toegenomen van 9 naar 14 procent. Ook het aantal papa's van boven de vijftig neemt toe, zegt het CBS. Bijna eenderde van de baby's had een vader van tussen de 35 en 40. In 1996 was dat nog een kwart. De leeftijd van moeders is minder toegenomen en staat gemiddeld op 31,1. Gemiddeld zijn mannen 34,2 jaar oud wanneer ze papa worden.

Opmerkelijke onderzoeken

Het is weer een roerige maand geweest in onderzoeksland. Zo hebben we kunnen leren dat droevige mensen meer geld uitgeven (Harvard), kunstmatige zoetstoffen ook dikmakers zijn (Purdue University), je gezicht na het dragen van een beugel nauwelijks mooier wordt (Radboud), sexy videoclipjes meisjes onzeker maken (Universiteit Utrecht), het dragen van hoge hakken het liefdesleven bevordert (Verona), vitaminetekort beschavingsziektes veroorzaakt (Berkeley) en mobiel bellen wel degelijk kankerverwekkend kan zijn (Universiteit van Tel Aviv). Uit Duits onderzoek blijkt verder dat vruchtensappen net zulke dikmakers zijn als frisdrank. Desondanks vond de politie Rotterdam een nuttige toepassing voor sinaasappels. Op het hoofdbureau ruikt het sinds kort naar vers geperste citrusvruchten. Met succes: arrestanten lijken er 'gelukkiger en schoner' dan elders in het land. De proef wordt daarom met een halfjaar verlengd.

Ybo Buruma

“Dat hele Joran-gedoe maakt me eigenlijk niet zo veel uit”

Hypes rondom de rechtspraak

In Nederland zitten verhoudingsgewijs meer mensen in de gevangenis dan in Saoedi-Arabië en China. Volgens professor Ybo Buruma (53), hoogleraar strafrecht aan de Nijmeegse universiteit, zit het prestatiedenken het ‘gewone’ politiewerk in de weg. “Als een vader zijn dochter een draai om de oren geeft, krijgt hij straf.”

Een willekeurige krantenkop van 6 februari: ‘Volkswede om Joran te voorzien’. Wat is uw eerste reactie?

“Die volkswede voorkomen had moeten worden. En meteen erachteraan: dat heb je er nou van, als de media onderzoek doen in plaats van de politie. Ik zeg dus niet dat het niet goed is dat Peter R. de Vries die uitzending heeft gemaakt. Mijn eerste reactie is ook niet: wat is die Joran toch een foute jongen. En ik zeg zelfs niet dat de politie het allemaal had kunnen voorkomen als ze beter had gehandeld.”

U geeft de voorkeur aan onderzoek door de politie en toch keurt u de tv-uitzending van Peter R. de Vries goed?

“Ja. Ik sta achter zijn onderzoeksjournalistieke werk en ik vind het goed dat hij dat doet. Maar dat is iets héél anders dan de hype die er vervolgens omheen is gebouwd. Daar is hij zelf ook wel verantwoordelijk voor, door de *ankeilers* die hij heeft gebezigd. Maar dan moeten we ook Pauw en Witteman noemen. En alle anderen die een graantje mee wilden pikken in dit kennelijke mediasucces. Juist dat is waar ik

me zorgen over maak: het idee dat we ons collectief gek laten maken. De vraag waarom iedereen dit ineens zo interessant vindt, vind ik heel fascinerend. Eigenlijk snap ik het niet helemaal. Als je je al laat meeslepen door sensationele moordzaken, dan speelden er het afgelopen jaar wel sensationelere dingen.”

In de publieke opinie heerst het beeld dat De Vries meer kan en mag dan politie en justitie. Is dat niet schrijnend?

“Als het zou kloppen wel, ja. Maar de politie mag wel degelijk undercover-operaties uitvoeren en daarbij opnames maken. Oké, je moet toestemming vragen aan de officier van justitie en mogelijk aan de rechter-commissaris. Maar het behoort zeker tot de mogelijkheden. Kijk, het kán nou eenmaal gebeuren dat je als politie niemand hebt die je zo dicht in de buurt van de verdachte weet te manoeuvreren. Het kán gebeuren dat een journalist op dat moment een beter contact heeft dan de politie. Maar dat heeft niet met iets heel ernstigs te maken waar de politiek zich druk over moet maken. Het is dus niet waar dat Peter R. de Vries meer mag dan de politie. Sterker nog: advocaat Gerard Spong heeft erop gewezen dat juist De Vries’ manier van filmen eigenlijk verboden is. Vond ik een beetje flauw van

Spong, maar hij heeft wél gelijk. Dus wat dat betreft is het eerder moeilijker voor Peter R. de Vries dan voor de politie.”

Toch dragen mensen als Peter R. de Vries en Maurice de Hond bij aan het beeld van politie en justitie in de beklagdenbank. Moet de bezem uit de kast?

“Je kunt ook redeneren dat mensen als De Vries en De Hond de politie scherp houden. Ook ik vind dat de politie zo nu en dan steken laat vallen. Maar tegelijkertijd vind ik dat ook best eens gezegd mag worden dat de politie ook goede dingen doet. Er begint een soort sfeer te ontstaan, dat particulieren het beter doen dan de politie. Dat is gewoon niet waar. Aan de andere kant: De Vries zegt dat hij meer moordzaken behandelt dan het gemiddelde gespecialiseerde moordteam in Nederland. Volgens mij heeft hij daar gelijk in. Dan kun je je afvragen of dat ons niet aan het denken moet zetten. Organiseren we dat type onderzoek wel goed genoeg? Maar dan moet ik er toch ook weer bij zeggen dat ik juist op de moordonderzoeken in Nederland in z’n algemeenheid niet zo veel kritiek heb. Dat soort onderzoeken gaat heel vaak wél goed. Laten we dat alsjeblieft niet vergeten.”



”Er wordt tegenwoordig om flutdelicten opgetreden”

Waar richt uw kritiek zich dan wel op?

“Nou, een klein focusje als het gaat om de kwaliteit van opsporingen. De inbraken die niet worden opgelost. Daar baal ik ontzettend van. Dan heb je het over een paar niveaus lager in de ernstspiraal en ik vind echt dat de prestaties daar flink omhoog moeten. Da's een heel ander type kritiek en daar gaat Peter R. de Vries ook niet echt achteraan. Mijn kritiek spitst zich veel meer toe op de gewonere zaken. Het middenwerk, zeg maar. Op dat terrein mag van mij de bezem zeker uit de kast. Want ik denk dat er bij de politie een steeds grotere neiging is ontstaan om – gedwongen van bovenaf – te zeggen: ‘Tja, wij worden nou eenmaal afgerekend op prestaties, op aantallen processen-verbaal. Niet meer op de kwaliteit van zo'n proces-verbaal en de kwaliteit van de prestaties.’”

Geeft u eens een voorbeeld uit de praktijk?

“Onlangs sprak de kantonrechter zeven jongens in het Utrechtse Kanaleneiland vrij van het overtreeden van het samenscholingsverbod in die wijk. Een heel interessante kwestie, want de rechter oordeelde dat ze niet bedreigend hadden samengeschoold. Iedereen boos. Dat kan ik me wel voorstellen, want ik sluit niet uit dat er jongens in die groep zaten die inderdaad niet deugen. Maar de rechter zei dat je niet zomaar mensen kan veroordelen omdat ze met z'n vijven of zessen bij elkaar staan. Waarom noem ik nou dit voorbeeld? Omdat het voor de politie veel makkelijker is om een proces-verbaal te schrijven dan gewoon tegen die jongens te zeggen: ‘Waar zijn jullie nou mee bezig? Weten jullie wel dat die oude mevrouw daar doodsbang voor jullie is?’ Zoiets wordt steeds minder gedaan. Ik luister veel naar ervaringen van jongelui en die zeggen: ‘Als ik met een groepje jongeren bij elkaar sta, dan maakt het ontzettend veel uit hoe oud een agent is die naar ons toe komt, want jonge agenten beginnen gelijk te schrijven.’ Terwijl een oudere diender die naar ze toe komt hen aanspreekt met bijvoorbeeld: ‘Nou, met jou gaat het ook niet goed, hè? Nou sta je daar alweer!’ Dat laatste is in mijn ogen veel beter. En daarover gaat het óók, als je het hebt over kwaliteit van politie-optreden. Daarover gaat het óók als je het over dat prestatiedenken hebt. Want die oudere agent kan zijn actie niet opschrij-

ven. Hij kan niet zeggen: ‘Ik heb een kwartier staan praten met die jongens, ze zijn weggegaan, hebben die oude mevrouw nog vriendelijk toegezwaaid en de vuilnisbak op zijn plaats teruggezet.’”

Dat past niet in de staatjes van het papierwerk?

“Precies. En het vervelende is dat er een jongere generatie agenten aan zit te komen die zó is opgeleid met prestatie- en managementdenken dat het eigenlijke politiewerk waar je als politieman eer in kunt leggen, het probleemoplossende aspect, uit het oog verloren wordt. Kijk, ik ben echt niet soft, hoor. Je zult mij niet horen piepen als een politieman een keer een klap uitdeelt. Daar zit het 'm niet in. Het zit 'm in het automatisme van onmiddellijk weer het bonnenboekje trekken. En dan eigenlijk ook nog voor dingen waarvan je kunt zeggen: wat is er nou zo erg aan? Is het nou zo erg als je met z'n zessen bij elkaar staat?”

U bent voorzitter van de commissie-Posthumus 2, die bekijkt of afgesloten strafzaken moeten worden heropend. Onder meer in de zaak tegen Lucia de B. en de Enschedese ontuchtzaak bleek volgens die commissie nogal wat mis te zijn gegaan. Dat betekent toch dat er buiten dat ‘middenwerk’ ook het nodige aan de hand is?

“Je moet je realiseren dat we het in Posthumus 2 hebben over zaken die bij de rechter al heel moeilijk waren. Het criterium is: zijn er manco's in de opsporing, waardoor de rechter op het verkeerde been is gezet? Bij ons komen alleen zaken terecht waarbij je tijdens de behandeling al doorhebt dat ze heel ingewikkeld zijn. Vergeet niet dat veruit de meeste zaken die de politie, de rechters en de officieren van justitie behandelen in zekere zin vrij gemakkelijk zijn. Mijn kritiek is van een heel andere orde, namelijk dat er juist zo veel van die makkelijker zaken niet meer goed worden opgelost. Dan heb ik het over het niet goed oplossen van inbraken. Het niet vinden van de daders. Het er niet achteraan gaan, geen sporen opnemen. Het hele idee dat mensen te horen krijgen: ‘Daar hebben we de capaciteit niet voor, meneer.’ In z'n totaliteit denk ik echt dat wat de politie ons als samenleving levert, gewoon te weinig is. Politie mensen erkennen dat ook wel; ze komen daar te


weinig aan toe. Ik ontken ook niet dat het oplossen van een inbraak moeilijk is. Maar volgens mij deed de politie dat vroeger gewoon beter. Dat kan ik met cijfers staven en ik vind dat wel heel ernstig.”

De commissie-Posthumus 2 onderzoekt alleen zaken die zijn aangebracht door een wetenschapper of een klokkenluider van bijvoorbeeld het Openbaar Ministerie of een forensisch instituut. Dat klinkt tamelijk elitair. Waarom kan ik als burger geen zaken bij uw commissie aanbrengen?

“De achtergrondgedachte is dat er niet té veel verzoeken moeten komen. We wilden niet dat er naast de rechtbank en het Hof nog een soort derde rechter bij zou komen – een extra scheidsrechter in het veld. Maar je vraag is terecht en ik heb er veel over nagedacht. Aan de ene kant: moeten álle veroordeelden nou brieven gaan schrijven en onderzoek eisen? En aan de andere kant: je moet ook weer niet zo elitair zijn dat je je ogen sluit voor de mogelijkheid dat er wellicht toch een fout in de rechtsgang is geslopen.”

Irriteert het u weleens dat tegenwoordig iedereen – de media, burgers – zich zo intensief met de rechtsspraak bemoeit? Denkt u nooit: dit is mijn vakgebied en daar moeten al die leken afblijven?

“Nee, helemaal niet. Ik vind dat de hele rechtstoestand ieders gebied is en dat iedereen daarover mee mag praten en discussiëren. Als mensen een probleem aanwijzen, dan heb je daar een antwoord op te geven. Dat moet geen enkel probleem zijn, al betekent dat niet dat elke voorgestelde oplossing ook moet worden overgenomen. Wat ik wél een probleem vind met al die huidige aandacht voor de juristerij, is dat ik het voor een deel een bliksemafleider vind van de echte problemen. Voor mij is bijvoorbeeld de hele terrorismediscussie een bliksemafleider van de achterstandssituaties waarin veel allochtone mensen in Nederland verkeren. De hele ‘hyperigheid’, het idee dat we ons allemaal geweldig druk maken over hoe het zit met het recht in Nederland, leidt af van een aantal veel belangrijkere thema's en achtergronden. Dat hele Joran-gedoe maakt me eigenlijk niet zo veel uit. Maar er wordt daar wel een relatief klein



Facultelt der
Rechtsgeleerdheid

”De terrorismediscussie is een bliksemafleider”

probleem enorm uitvergroot. Terwijl ik zeg: kijk eens naar de problemen die mensen kunnen hebben door bijvoorbeeld huiselijk geweld. Kijk eens naar het gegeven dat aangiftes van allochtonen veel minder vaak doorkomen dan die van autochtonen. Dát zijn pas problemen! Zulke zaken zijn in de kern veel erger dan als er een keer een TBS'er ontsnapt. Maar dat laatste staat kanjergroot in de krant. Natuurlijk is het verschrikkelijk als een ontsnapte TBS'er iemand afslacht. Maar voor ons dagelijks leven is de bescherming van iemand die keer op keer slachtoffer wordt in een sigarenwinkel veel groter en belangrijker dan die TBS'er. Dus voor de gewone mensen zijn andere juridische problemen groter dan de dingen die het meest in de krant staan.”

Welk rapportcijfer geeft u aan de rechtsgang in Nederland?

“Oehh... wat een vraag...”

Dan stel ik 'm anders: mogen we qua rechtsstaat blij zijn dat we in Nederland wonen?

“Ja, daar ben ik diep van overtuigd. De rechters hier zijn eerlijk, ook al vinden veel mensen dat ze te laag straffen. Dat geldt

ook voor het Openbaar Ministerie en de politie, alhoewel ze zo nu en dan heel raar in beeld komen. Maar wij hebben in Nederland geen corruptie en daar mogen we heel blij mee zijn. Dat neemt niet weg dat er dingen zijn die mij niet lekker zitten. Wat ik echt een probleem vind, is bijvoorbeeld de omgang met mensen die een keer de fout in zijn gegaan. Zij die een taakstraf hebben gehad, zij die in de gevangenis hebben gezeten. Die mensen hebben daarna weinig feitelijke mogelijkheid tot resocialisering en hulp om weer op gang te komen. Op papier wel, maar de werkelijkheid is anders. Dat vind ik heel jammer. Vooral omdat er steeds meer ontwikkelingen zijn die de kant op gaan dat mensen die kans ook niet meer krijgen. Dan zitten ze er voor altijd aan vast en dat vind ik niet goed. In de juridische wereld weten we allemaal dat Nederland de afgelopen tien jaar ongelooflijk snel veel strenger is geworden. Wij zitten nu aan de bovenkant van Europa wat strengheid betreft. Dan praat ik over mensen die daadwerkelijk in de gevangenis zitten. Een heel deel heeft niets te maken met veroordelingen. Nee, de meeste van hen zitten in voorlopige hechtenis en zijn dus nog niet eens veroordeeld. Of het zijn vreemdelingen die het land uitgezet worden. In Nederland zitten 123 op de 100.000 mensen in de gevangenis: dat is meer dan in Saoedi-

Arabië en China. Oké, in Engeland is het nog strenger en in Amerika al helemaal. Maar naar mijn smaak moeten we wel een beetje gaan oppassen in Nederland.”

Nu klinkt u toch een beetje als een softie.

“Maar dat ben ik zeker niet. Integendeel. Vroeger was het misschien wel een beetje erg aan de softie kant, naar die situatie wil ik wil zeker niet terug. Maar ik vind dat we moeten gaan uitkijken dat het niet te veel de andere kant uitslaat. Als een vader zijn dochter op Hoog Catharijne een draai om de oren geeft, krijgt hij straf. Voor mishandeling. Dat is géén grapje. Er wordt tegenwoordig echt om flutdelicten opgetreden. Dat bevalt me niet.”

En nu dat rapportcijfer.

“Ik ben geneigd om onze rechtsstaat nu nog een zeven te geven. Maar we zijn aan het zakken.”

Tekst Rob Janssen

Foto's Suzanne van de Kerk

Connie is te duur

“Toch blijft thuiszorg mooi werk”

“De SP maakt alleen spótjes over de thuiszorg, ik probeer het probleem op te lossen”, zei staatssecretaris Bussemaker in het journaal. Pardon?! Het kabinet heeft eindelijk één stap in de goede richting gezet. Onder druk van langdurige acties op en rond de werkvloer.

Goed nieuws voor de mensen die opkomen voor goede thuiszorg. Het kabinet heeft besloten dat mensen die zijn aangewezen op thuiszorg vanaf volgend jaar meer keuzevrijheid krijgen. Ze mogen dan zelf kiezen tussen een alfahulp waarvan ze zelf werkgever zijn, of een ‘gewone’ thuishulp. Die is in loondienst bij een thuiszorgorganisatie, die de administratieve rompslomp en risico's bij bijvoorbeeld ziekte voor haar rekening neemt. Daarmee wordt één van vijf wetsvoorstellen opgepakt die zijn opgesteld door SP-Kamerlid Agnes Kant. “Ik hoop dat Bussemaker snel meer werk maakt van het repareren van de thuiszorg”, aldus Kant. “Ze kan de zaak niet verder in de soep laten lopen.”

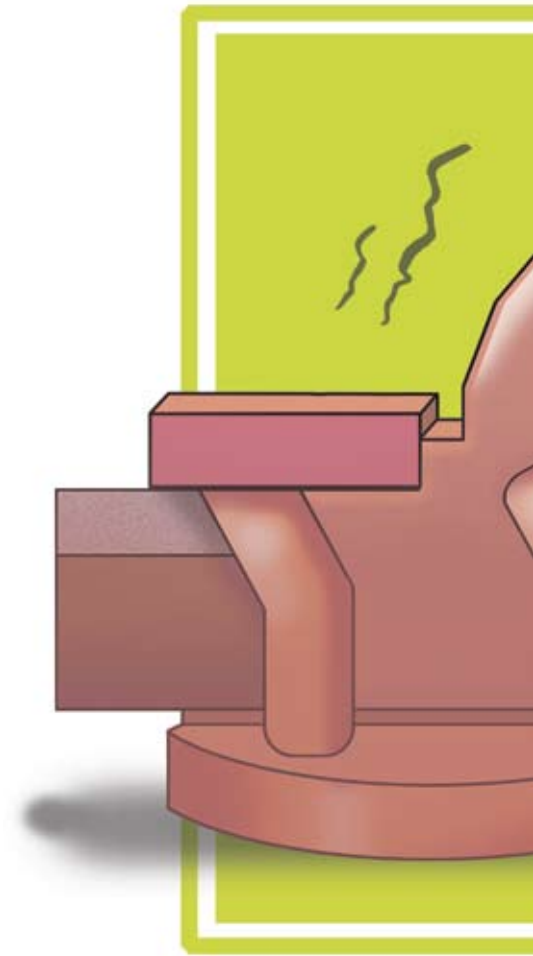
“Dankzij Annelies kook ik weer zelf”

Al in 2004 voorspelden vakbonden, zorginstellingen en de SP dat door de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO) de thuiszorg in het slop zou raken. Onder deze wet zijn de gemeenten verantwoordelijk voor de huishoudelijke zorg. Ruim een jaar na de invoering hebben de tegenstanders hun vermoedens zien uitkomen. De arbeidsvoorwaarden voor de thuiszorgwerkers zijn achteruitgegaan, het aantal uren zorg is teruggelopen, de kwaliteit is

verslechterd en de wachtlijsten zijn gegroeid.

Thuishulp Annelies is zeven jaar in dienst van CCC (*Care, Cosy and Comfort*), een thuiszorgorganisatie die actief is in de Randstad en Noord-Brabant. Toeval bracht haar in deze baan. Annelies werkte op kantoor, totdat haar werkgever weigerde vrij te geven voor een trip naar Australië. Ze nam ontslag en vulde de maand vóór haar reis met werk in de thuiszorg. Er ging een wereld voor haar open: “Ik had me er nooit in verdiept, maar het pakte me meteen. De persoonlijke band en al die levensgeschiedenissen. Ik had mijn plek gevonden.”

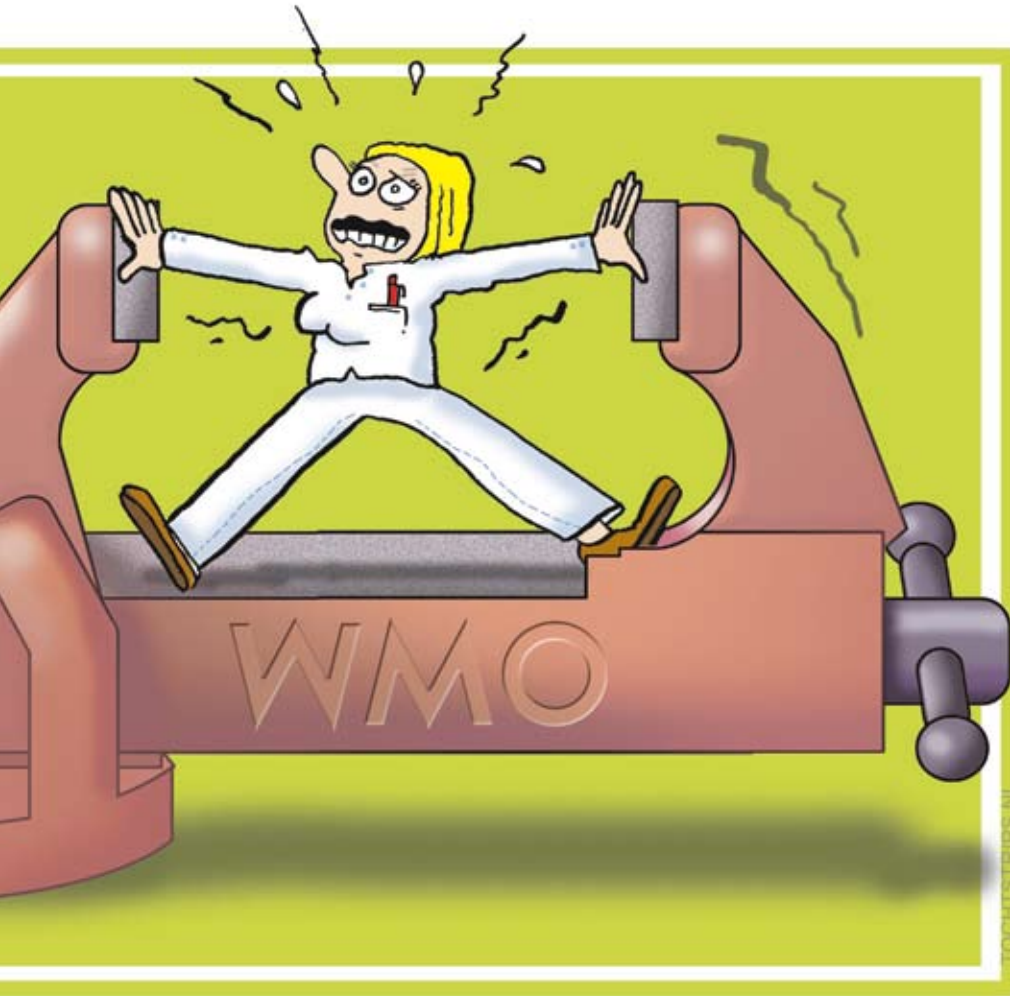
Eén van de mensen bij wie Annelies over de vloer komt, is mevrouw Hugtenburg (85). Zij ziet nog maar één van haar drie kinderen en sinds haar dementerende man in een verpleeghuis woont, is het stil om haar heen. In 2001 werd ze cliënte van de thuishulp. “Mijn eerste hulp was Myra. Zij ging op kantoor werken, maar ik heb nog steeds contact met haar. Nu heb ik het fijn met Annelies. Ik kijk ernaar uit als ze komt. Zelf stof ik een beetje mee. Maar als Annelies er niet is, heb ik er geen puf voor en gebeurt er niks in huis.” Annelies: “Tegenwoordig kookt mevrouw Hugtenburg weer zelf. Door er vaak over te praten heb ik het belang van goed eten laten



inzien. Na lange tijd staat ze nu weer bijna dagelijks achter het fornuis. Het hoort er ook bij: een oogje in het zeil houden, advies geven, in de gaten houden wat mensen verder nodig hebben. Ja, thuiszorg blijft toch mooi werk.”

Help, de hulp valt van een kruk

Die sociale functie, het oogje in het zeil houden, maakt het werk zo mooi, benadrukt Annelies. Maar juist die meerwaarde is onder de WMO uitgehold. De versnippering van de hulp is versterkt, waardoor mensen steeds meer verschillende gezichten zien. Per 1 januari 2007 is de huishoudelijke zorg uit de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) overgeheveld naar de WMO. Gemeenten kregen gezamenlijk een miljard euro om thuiszorg in te kopen. Dat moest via ‘openbare aanbesteding’: er moesten offertes worden aangevraagd en aanbiedingen vergeleken. Thuiszorginstellingen ontdekten al gauw dat er op kwaliteit amper valt te concurreren, maar



des te meer op prijs. Om de zorg goedkoper te kunnen leveren, werd een eigentijdse oplossing bedacht. Instellingen die in de problemen kwamen, lieten hun personeel hun baan in loondienst inruilen voor een alfahulpcontract. Alfahulpen zijn in feite freelancers, zelfstandige ondernemers zonder personeel. Ze werken net zo hard als hun collega's met een vast contract, maar krijgen geen vakantiegeld en zijn zelf verantwoordelijk voor zaken als pensioenopbouw en het afsluiten van (dure) verzekeringen tegen arbeidsongeschiktheid. Verder zijn hun verantwoordelijkheden beperkter. Het signaleren en rapporteren van problemen bij cliënten behoort nadrukkelijk tot de functie van thuiszorgmedewerkers; de taken van alfahulpen zijn formeel beperkt tot huishoudelijke werkzaamheden.

Een verslechtering voor hen, maar ook voor de mensen aan wie ze thuiszorg verlenen – de cliënten. Die hebben vaak amper in de gaten dat ze met een freelance alfahulp van doen hebben, totdat de

hulp ziek wordt of op vakantie gaat. Dan blijkt ineens dat er niet automatisch vervanging komt en dat ze de hulp nog tot zes weken moeten doorbetalen. Als de thuishulp tijdens het werk van een krukje valt, kunnen de cliënten daarvoor nog aansprakelijk worden gesteld ook.

“Ik kan me net zo goed voor heel Nederland uitkleden”

Aan de hand van een brief die een cliënt aan de SP stuurde, is het uitkleden van de thuiszorg aan de kaak gesteld in het inmiddels welbekende tv-spotje. Vastberaden gaat actrice Mieke uit de kleren: “Al jaren word ik door Connie geholpen bij het wassen. Maar Connie is te duur, zeggen ze. Nu komt er een vreemde. En daarna, weer een vreemde. Ik kan me net zo goed voor heel Nederland uitkleden.”

De spot veroorzaakte korte tijd veel ophef. Misleidend en beledigend, oordeelde het CDA. Overdreven, vonden VVD en PvdA, die eensgezind de problemen in de thuiszorg ontkenden. Maar de tegengeluiden stapelden zich op. Bij het in januari

geopende Meldpunt Herindicatie van cliëntenverenigingen en ouderenorganisaties zijn binnen drie weken 200 klachten binnengekomen over de toewijzing van thuishulp. Bovendien hebben de gemeenten naar schatting 200 miljoen van het miljard euro zorggeld niet uitgegeven. Waar dat geld gebleven is, is vooralsnog een groot vraagteken.

Deze geluiden komen bovenop de ruim tweeduizend klachten die de SP sinds de invoering van de WMO via het Meldpunt Thuiszorg heeft verzameld. Van cliënten die verstoken blijven van adequate hulp of hun vertrouwde hulpkracht kwijtraakten. Van zorginstellingen die hun gezonde bedrijf naar de knoppen zien gaan. Van gemeenten die in een spagaat enerzijds al hun hulpbehoevende burgers willen helpen, maar anderzijds als marktpartij moeten opereren. Van thuiszorgkrachten die hun arbeidszekerheid zien verdwijnen. Wat kan een politieke partij daartegen doen, behalve het openen van een meldpunt, het ondersteunen van acties van thuiszorgmedewerkers en het publiceren van onderzoeksrapporten? Een hoorzitting aanvragen, een spoeddebat eisen of een wetsvoorstel doen. Agnes Kant deed het alledrie – ze schreef zelfs vijf wetsvoorstellen. Eén daarvan betreft het stopzetten van de alfahulpconstructie, waaraan het kabinet nu tegemoetkomt.

“Thuiszorg is bijna de enige instantie die goed en tijdig kan signaleren”

De Haarlemse SP-wethouder Hilde van der Molen weet alles van de spagaat waarin de WMO de gemeenten dwingt. Wat te doen als je niet in de oppositie zit, maar op de stoel van bestuurder? Dan kies je volgens Van der Molen allereerst voor het belang van degenen die voor thuiszorg in aanmerking komen. In Haarlem zijn dat ruim 4.000 personen. “Bij de aanbesteding hebben we zorgaanbieders met klem gevraagd om personeel van elkaar over te nemen, zodat cliënten gewoon hun eigen hulpkracht behielden. Vier- à vijfhonderd werknemers zijn van werkgever veranderd en bijna iedereen heeft bij de overgang van de AWBZ naar de gemeente zijn of haar vertrouwde hulp gehouden. Ook is hier geen sprake van een alfahulpconstructie waarbij cliënten werkgever zijn.”

ZONDAG 18 MEI LEDENDAG • WALIBI WORLD BIDDINGHUIZEN



SP-DAG 2008:

SPELEN!

Met de geslaagde ledendagen in Burgers Zoo (2006) en Het land van Ooit (2007) nog in het achterhoofd, gaat de SP nog een stap verder. We nodigen alle SP'ers, hun familie en bekenden uit om op 18 mei samen SPELEN 2008 mee te maken. Het wordt een onvergetelijke dag voor jong en oud. Fun en action, muziek, theater, politiek, en nog veel meer. Kortom: leef je uit!

Walibi World

In de meest spectaculaire achtbaan van de Benelux met 85 kilometer per uur de lucht in gelanceerd worden, spotten met de zwaartekracht in een turbo-reuzenrad en een wildwaterbaan die steeds wilder wordt, hachelijke avonturen beleven met je eigen waterkanon; het kan allemaal in de ruim 40 attracties in Walibi World.

Krezip

Krezip timmert al ruim tien jaar aan de weg en mag zich met recht één van

Nederlands populairste bands noemen. De Tilburgse band met zangeres Jacqueline Govaert brak in 2000 door met *I would stay* en gaf op Pinkpop een uitstekende live-performance weg. Nu gooit de band hoge ogen met het album *Plug it in* en de single *All my life*. Topband Krezip geeft op 18 mei een exclusief concert.

...en nog veel meer!

Tijdens SPELEN kun je op een wel héél bijzondere manier speeddaten met Kamerleden. Lachen doen we

ook, met cabaretier Javier Guzman. Jan Marijnissen houdt een toespraak. En: ROOD gaat een poging doen om het wereldrecord *Twister* te verbreken... en daarbij is jouw hulp zeker nodig!

Kaarten

Kaarten kosten maar € 5 voor volwassenen en tot 16 jaar betaal je € 2,50. Het leukste is natuurlijk als je als hele afdeling met de bus komt. Dat is nog voordelig ook: maximaal € 5 per persoon.



Hans van Leeuwen, lid van de SPELEN-organisatie en Tweede Kamerlid

“Heel veel leden hebben de afgelopen tijd bijgedragen aan het succes van de SP. Iedereen op zijn of haar eigen manier, van tomeloze inzet bij campagnes tot een overtuigend praatje met de buurman om NU voor de SP te kiezen. Dat moet gevierd worden. SPELEN wordt een bijzondere mix tussen spel en politiek. Zo kunnen we terugkijken op voorgaande succesvolle jaren, maar ook een beetje bijtanken voor de komende jaren.

Het beste moet immers nog komen! En, tussen fun en actie door, een prima gelegenheid voor alle leden plus hun aanhang om elkaar en de partij (opnieuw) te ontmoeten. Komen dus! Vanaf 10.30 is iedereen welkom.”

DE VOORVERKOOP IS INMIDDELS GESTART. KAARTEN BESTEL JE OP DE SPECIALE SPELEN-SITE:

WWW.SP.NL/SPELEN

OF VIA JE SP-AFDELING



Geen visie, geen ambitie, geen verhaal

Op 22 februari 2007 trad het kabinet Balkenende IV aan. Een jaar later blijkt het vertrouwen van de burger historisch laag. Welke plussen en minnen scoort Balkenende IV bij SP-Kamerleden?



Sadet Karabulut

“Wéér geen zoet”
“Na het zuur komt het zoet”, zei Balkenende steeds. Nou, heel veel

mensen krijgen dit jaar wéér geen zoet. Vooral voor mensen met lage inkomens is dat juist heel zuur. Zij krijgen er geen cent bij in hun portemonnee, voor sommigen wordt die portemonnee juist dunner. Dan wordt ook nog eens op de buitengewone uitgaven bezuinigd. Schandelijk vind ik

dat. Mensen die langere tijd een inkomen op of rond het sociaal minimum hebben, kunnen simpelweg niet rondkomen. Velen kampen met schulden. Ook dit vierde kabinet Balkenende weigert een verhoging van het sociaal minimum, in plaats daarvan blijft het pleisters plakken. De wachtlijsten voor schuldhulpverlening groeien nog steeds. En wat doet dit kabinet? Het beetje extra geld dat is vrijgemaakt voor schuldhulpverlening en armoedebestrijding wordt in het algemeen gemeentefonds gestopt. Het blijft een raadsel waarom dat geld niet geormerkt



naar nieuw personeel, blijft hij maar doorzeuren over hoe je mensen kunt ontslaan. Het kabinet beloofde 200 duizend mensen aan werk te helpen. Ik heb in een jaar nog niet één voorstel gezien over hoe dat dan moet gebeuren. Tegelijkertijd blijft Donner hameren op langer doorwerken. Wereldvreemd! Als hij op deze manier doorgaat met het verzieken van de sociale verhoudingen, dan zal straks het protest nóg groter zijn dan in 2004. Toen liep het Museumplein vol met 300 duizend demonstranten tegen onder meer de vut- en prepensioenvoorstellen en de afbraak van de WAO. Een écht pluspunt voor dit kabinet heb ik niet. Nou, misschien een half plusje dan: in het regeerakkoord van Balkenende IV is opgenomen, dat de onredelijke herkeuringen van oudere WAO'ers ongedaan wordt gemaakt."

wordt zodat het niet besteed kan worden aan bouwprojecten. Tegelijkertijd blijven de topinkomens weer ongemoeid en kunnen de grote graaiers in de top van het bedrijfsleven hun gang blijven gaan. Dit alles getuigt niet bepaald van een eerlijk inkomensbeleid. Dit kabinet straalt geen ambitie uit, is meer met zichzelf bezig dan met de problemen van mensen en laat kansen liggen voor een echt mooi, sociaal en beter Nederland."

"Als de minister zo doorgaat, zal het protest nog groter worden dan in 2004"



Paul Ulenbelt

"Donner is een ramp"

"Minister Donner van Sociale Zaken en Werkgelegenheid is een ramp. Terwijl werkgevers zich suf zoeken



Agnes Kant

"Laatste mokerslag voor de solidariteit"

"Een pluspunt vind ik, dat er een plan van aanpak aan zit te komen voor kleinschalige buurtverpleeghuizen,

zodat met name ouderen zo lang mogelijk in hun wijk kunnen blijven als ze zorg nodig hebben. Wij hebben daarvoor gepleit, kregen een Kamermeerderheid mee en de staatssecretaris is ermee aan de slag gegaan. Het is winst, dat die omslag in denken gemaakt is ten opzichte van de grootschalige verpleeghuizen. Verder is er bij Balkenende IV eigenlijk weinig nieuws onder de zon. De marktwerking in de zorg gaat gewoon door, terwijl de PvdA ons anders had beloofd. Hetzelfde geldt voor de bezuinigingen. Momenteel wordt er bijvoorbeeld gepraat over de verdere ontmanteling van de AWBZ. Dat is zo'n beetje de laatste mokerslag voor de solidariteit in ons zorgstelsel. Dus ondanks het feit dat we door onze acties en optreden in de Kamer het nodige voor elkaar krijgen, zoals onlangs de broodnodige reparatie in de thuiszorg, is er absoluut geen aanleiding om achterover te gaan leunen onder dit kabinet."



Hugo Polderman

"Gezinsbedrijven enorm in de steek gelaten"

"Ik kan de toekomstvisie van landbouwminister Verburg op veehouderijen op belangrijke punten onderschrijven. Maar vreemd genoeg blijft antwoord op de vraag hoe die visie dan verwezenlijkt moet worden vooralsnog uit. Sterker nog: het plan van aanpak komt pas aan het einde van deze kabinetsperiode! Dat betekent dus vier jaar stilstand en problemen voor je uit schuiven als het gaat om toekomstperspectief voor gezinsbedrijven, natuurbescherming en duurzaamheid in de landbouw. Tot die tijd moet de markt het spanningsveld tussen grootschalige veehouderijen enerzijds en landschapskwaliteit anderzijds maar oplossen, vindt de minister. Waar dat toe leidt, weten we: verdergaande industrialisering van voedselproductie en meer dierenleed. En, heel belangrijk, nóg meer gezinsbedrijven die het niet meer redden en het loodje leggen. Zij worden enorm in de steek gelaten door dit beleid van Verburg."

"Het is een prijsvechtersmarkt geworden"



Paulus Jansen

"Wil Vogelaar die prachtwijken zélf wel?"

"Als het gaat om de thema's wonen, wijken en integratie is de toon van minister Vogelaar heel anders dan die van haar voorgangers Dekker en Verdonk. Helaas is het beleid hetzelfde: oude wijn in nieuwe zakken. Zo claimt de minister gematigde huurontwikkeling. Die wilden wij ook. Alleen is in ruil daarvoor de hypotheekrenteaftrek ongemoeid gelaten. Het idee van 'hoe hoger het inkomen, hoe groter het voordeel' blijft overeind. Ook zou de inburgering vlotgetrokken worden. Maar door de invoering van marktwerking

op dit vlak is het tegenovergestelde gebeurd. Het is een prijsvechtersmarkt geworden, waar particuliere bureautjes met de opdrachten zijn gaan lopen. Dat is te merken aan de kwaliteit. En aan de kwantiteit, want het aantal cursisten is nog steeds niet gestegen. Wat betreft de wijkaanpak heeft Vogelaar in mijn ogen veel goodwill verspeeld. Met haar veertig prachtwijken heeft ze veel ambitie aan de dag gelegd, maar geen extra geld vrijgemaakt. De rekening schuift ze door naar de woningcorporaties. Geen wonder dat die daarmee niet akkoord gaan. Het lijkt wel of Vogelaar die prachtwijken zelf niet wil. Ik ben positief over de klimaatdoelstellingen op lange termijn van dit kabinet. Maar de korte termijnpraktijk is anders. Een geliberaliseerde energiemarkt is nou eenmaal heel moeilijk te sturen..."

"Je zou het een pluspunt kunnen noemen dat de VVD niet in deze regering zit"



Harry van Bommel

"Tragisch dat een visie ontbreekt"

"Het blokkeren van onderzoek naar de Irak-oorlog, langer blijven in Afghanistan en doorgaan met de

Europese Grondwet die geen grondwet mag heten. Dat zijn drie absoluut verkeerde keuzes van Balkenende IV. Qua buitenlandbeleid vind ik het heel moeilijk om positieve punten te noemen. Dat komt omdat een visie ontbreekt. Tragisch is dat. Kijk, voorgaande kabinetten hadden altijd wel een bepaalde ambitie, maar opvallend genoeg ontbreekt die bij dit kabinet. Of het zou moeten zijn dat het kabinet zegt dat het mensenrechten centraal stelt in het buitenlands beleid. Maar dan zeg ik: eerst zien, dan geloven. Tot nu toe heeft Nederland altijd de handelsbelangen centraal gesteld als het ging om contacten met China en andere landen waar mensenrechten fors geschonden werden."



Jan Marijnissen

"Er wordt geen enkel groot probleem bij de hoorns gevat"

"Premier Balkenende zei zelf na het verschijnen van het regeerakkoord dat er geen

trendbreuk was, hooguit waren er accentverschillen. Dat klopte, dat weten we nu zeker. Dit is Balkenende IV: niks meer, niks minder. Het taalgebruik is aangepast en er zijn accenten verschoven, maar niet één van de slechte maatregelen van de laatste jaren is teruggedraaid. Er zijn ook geen nieuwe, ambitieuze projecten in gang gezet waarbij mensen het gevoel hebben dat er eindelijk weer eens iets wordt opgebouwd, in plaats van afgebroken. Het grootste minpunt is dat dit kabinet geen overtuigend verhaal heeft; geen idee dat hen en anderen kan inspireren. Pluspunten? Je zou als SP'er geneigd zijn te zeggen: dat de VVD er niet in zit. Maar dat blijkt minder uit te maken dan velen hoopten. Veel commentatoren en analisten zeggen dat dit kabinet de hete adem van de SP in de nek voelt, dat het zelfs bang is voor de SP. Dat lijkt mij verstandig;

misschien kunnen we dat als pluspunt noemen. Hoe banger ze voor de SP zijn, hoe eerder ze domme plannen als de versoepeling van het ontslagrecht in de ijskast zetten. Van de paarse PvdA-VVD-kabinetten kan je zeggen wat je wil, maar die hadden tenminste nog een duidelijke agenda: hou het CDA buiten en laat vooral de markt ons regeren van de wieg tot het graf; eigen verantwoordelijkheid! Balkenende I was een kermis, had geen agenda, dat was anarchie. Met Balkenende II en III kwam in feite het herstel van de paarse orde, maar dan met het CDA in de rol van de PvdA. De VVD-ideologie bleef dominant. De partijen die nu Balkenende IV vormen, lijken in een collectieve identiteitscrisis te zijn beland. Men is meer met zichzelf en elkaar bezig dan met het land, en ondertussen blijft het kabinet op hoofdlijnen het bekende VVD-beleid uitvoeren. Er wordt geen enkel groot probleem bij de hoorns gevat. Geen agent, verpleger of leraar die denkt dat deze ministers hún medestanders zijn. Bovendien lijkt dit kabinet er zelf niet echt in te geloven en dat voelen mensen feilloos aan. Waarom zouden zij er dan nog wél in geloven?"

Tekst Rob Janssen

Foto's HH, archief SP, Govert de Roos

VERTROUWEN NOG NOOIT ZO LAAG

Volgens het Nationale Kiezersonderzoek (NKO) is een jaar na het aantreden van Balkenende IV slechts 13 procent van de Nederlanders tevreden met het regeringsbeleid. Sinds de start van het NKO in 1971 is de tevredenheid nog nooit zo laag geweest. De voorgaande kabinetten Balkenende scoorden drie keer zo hoog. Kees Aarts, hoogleraar aan de Universiteit Twente en expert op het gebied van kiezersonderzoek, in *EénVandaag*: "En dat was al laag." *EénVandaag* onderzocht tevens het vertrouwen van de bevolking in de individuele ministers. Van Ella Vogelaar (PvdA) wordt volgens die peiling het minste verwacht: 69 procent van de ondervraagden gaf aan geen of weinig vertrouwen in haar te hebben. Vogelaar wordt op de voet gevolgd door Wouter Bos (67,2 procent) en Jacqueline Cramer (66,6), beiden PvdA. Het meeste vertrouwen genieten de ministers Hirsch Ballin (CDA, 41 procent), Ronald Plasterk (PvdA, 37,3) en Camiel Eurlings (CDA, 36,5).

Nederland spekt eigen kas met geld voor Afrika



Acht jaar nadat onder Herfkens de 'ont-Pronking' van het Nederlandse ontwikkelingsbeleid is ingezet, is het tijd om te kijken wat het 'nieuwe' beleid Afrika heeft opgeleverd.

Afrika is het continent waar Nederland het meeste geld in steekt: in de periode 1998 tot 2006 is er een kleine zes miljard euro heengegaan. Het is ook het continent dat bij velen bekendstaat als het werelddeel waar honger en armoede heersen. Waar volken en stammen elkaar voortdurend naar het leven lijken te staan: zet het journaal aan en je ziet conflicten in Congo, in Tsjaad, in Sudan. Het roept bij menig- een de vraag op of het wel helpt, al dat geld richting Afrika. Is het geen bodemloze put? Wie profiteren er eigenlijk van al die hulp? Je kan je trouwens ook afvragen of hulp zin heeft, als tegelijkertijd lokale Afrikaanse economieën verzuipen omdat hun markten overspoeld worden met goedkope westerse producten. Internationale handelsovereen- komsten met rijke landen zijn steeds vaker gestoeld op het neoliberale principe dat arme landen hun markten nagenoeg volledig moeten opengooien – waarna de lokale producenten moeten opboksen tegen grote, internationaal opererende bedrijven.

Ook in politiek Den Haag bestaat twijfel over de koers en resultaten van het gevoerde beleid. De Tweede Kamer vroeg daarom aan de Inspectie Ontwikkelingssamenwerking en Beleidsevaluatie (IOB) te onderzoeken wat er met het Nederlandse beleid in Afrika is bereikt. Het gaat daarbij niet alleen om pure ontwikkelingshulp, maar ook om de effecten van onze handelspolitiek en het beleid voor vrede en veiligheid. Het resultaat: een vuistdik rapport over het Nederlandse Afrikabeleid. Op 13 februari werd het gepresenteerd en bediscussieerd in de Doelen in Rotterdam.

De Doelen ziet grijs van de mannen in pak

Het debat wordt bijgewoond door ruim vierhonderd 'Afrikadeskundigen': mede- werkers van ministeries en ontwikkelings- organisaties, wetenschappers, mensen uit het bedrijfsleven, een handvol parlementa-

riërs en een enkele Afrikaan. De Doelen ziet grijs van de mannen in pak, vrouwen zijn ver in de minderheid. Of ook maar een van de deelnemers het 600 pagina's tellende rapport *Het Nederlandse Afrikabeleid 1998-2006, Evaluatie van de bilaterale samenwerking* helemaal heeft gelezen, is de vraag. Pas het weekend ervoor is de inhoud openbaar gemaakt.

Bram van Ojik, directeur van de IOB, leidt het debat in. Hij toont de kaart van het deel van Afrika dat 'sub-Sahara' heet. Een immens gebied, waar het totale inkomen (622 miljard euro) lager is dan in het piekleine Nederland (624 miljard euro). Steun lijkt niet overbodig. Des te schokken- der als Van Ojik laat zien dat eenderde deel van het budget, zo'n twee miljard euro, in ieder geval niet bij de armsten van Afrika is terechtgekomen. Van de overige vier miljard is dat ook lang niet zeker. "De focus op armoede is in deze periode drastisch afgenomen", stelt Van Ojik.

Nederland verdient geld aan armoedebestrijding

In de top drie van het uitgavenlijstje staan kwijtschelding van schulden (1,1 miljard euro) en algemene begrotingssteun (798 miljoen euro). Van deze posten valt niet vast te stellen wat ze bijdragen aan

vermindering van de armoede. In de woorden van Van Ojik: "Over het effect van begrotingssteun op armoedevermindering en economische groei is nog weinig bekend."

Bovendien is de keuze van de landen die deze vorm van hulp krijgen onduidelijk. Zo zitten er landen bij die notoir corrupt zijn of waar een dictatoriaal regime is. Nog merkwaardiger is dat het kwijtschelden van schulden betaald wordt uit het overheidsbudget voor ontwikkelingssamenwerking. Dat is tegen internationale afspraken. Bovendien betreft 90 procent van de kwijtschelding schulden op exportkredieten. Omdat deze kredieten door de bedrijven kostendekkend verzekerd zijn, kost het niets om de schulden kwijt te schelden. Toch krijgt het ministerie van Financiën, en dus de schatkist, ze voor 100 procent vergoed uit de pot van ontwikkelingssamenwerking. De bedrijven krijgen daarvan vervolgens 90 à 95 procent, de rest vloeit klaarblijkelijk terug in de schatkist. De staat maakt zo winst met geld dat voor armoedebestrijding was bedoeld.

"Het kind is met het badwater weggegooid"

Tuur Elzinga, Eerste Kamerlid voor de SP, vindt dit onverteerbaar. "Ondanks de kritiek heeft minister Koenders van Ontwikkelingssamenwerking vandaag gezegd met deze manier van schuldkwijtschelding door te zullen gaan. Reden genoeg voor de Tweede Kamer om dat punt opnieuw op de agenda te zetten", meent hij. Er is meer wat hem dwarszit in de betogen van de ministers Maxime Verhagen van Buitenlandse Zaken en Bert Koenders van Ontwikkelingssamenwerking. Zonder blikken of blozen noemen de beide ministers het beleid voor handel en coherentie (samenhang) een succes. Doelstelling van dit beleid is de verschillende beleidsterreinen zodanig op elkaar af te stemmen dat ontwikkelingslanden op een gelijkwaardige manier kunnen deelnemen aan het internationale handelsstelsel. Elzinga: "Het rapport is juist heel kritisch over het gevoerde handelsbeleid! Er is, overigens zonder aantoonbaar succes, wel geprobeerd om ervoor te zorgen dat Afrikaanse producten internationaal verhandeld kunnen worden. Maar tegelijkertijd wordt de productie van die



spullen nauwelijks meer ondersteund. Zo is de steun aan de landbouw, een van de belangrijkste bronnen van inkomsten, teruggelopen van 30 tot 5 procent." Bram van Ojik noemt de verwaarlozing van de landbouw onnodig en ongewenst. "Het kind is met het badwater weggegooid", meent hij.

Hoewel het rapport opvallend kritisch is, had het van Elzinga nog wel een tandje meer gemogen. Zo is hij niet gelukkig met de keus van de IOB om de effecten van het handelsbeleid af te meten aan de ontwikkelingen in de snijbloemen- en katoenexport. "Het is jammer dat er alleen naar de markttoegang van snijbloemen en katoen is gekeken. Twee sectoren die voor ons land onschadelijk zijn. Katoen raakt ons niet en snijbloemen worden in Aalsmeer verhandeld. Daar hebben wij dus belang bij. Het was interessanter geweest de zuivel- en vleessector te onderzoeken. Nu blijft de hamvraag onbeantwoord: wie heeft uiteindelijk het meest geprofiteerd van het Nederlandse handelsbeleid. Heeft het geleid tot ontwikkeling in Afrika of was het meer in ons eigen belang?"

Veel mooie aantallen, te weinig kwaliteit

Het is wrang dat, zoals Van Ojik stelt, de 'focus op armoede' in het Nederlandse Afrikabeleid zo op de achtergrond is geraakt. Officieel heeft de regering het bereiken van de millenniumdoelen immers hoog in het vaandel staan. Vooral het doel

'halvering van de armoede vóór 2015'. In het rapport wordt een verband gelegd met de veranderingen die midden jaren negentig in het regeringsbeleid hebben plaatsgevonden. Met de zogenaamde 'herijking' wilde men schotten tussen de ministeries weghalen en een gezamenlijk (geïntegreerd) beleid gaan voeren. Afhankelijk van het thema werken diverse ministeries samen. Zo werkt het ministerie van Ontwikkelingssamenwerking op het terrein van humanitaire hulp samen met het ministerie van Defensie en bij schuldkwijtschelding speelt het ministerie van Financiën een rol. Een andere verandering was dat steun niet langer naar doelgroepen en projecten ging, maar vooral naar sectoren. De bedoeling daarvan was om versnippering tegen te gaan en hulp beter op elkaar af te stemmen. Van Ojik: "Dat was ook internationaal de trend. Net als veel andere landen koos Nederland vooral voor sociale sectoren, zoals onderwijs en gezondheidszorg. De productieve sectoren, zoals de landbouw, raakten uit beeld."

Voor de bijdragen aan onderwijs, de bestrijding van hiv en aids en de versterking van de rechtsstaat geeft het rapport onze regering dan ook een pluim. Zo zijn er een groot aantal basisscholen gebouwd en gaan veel meer kinderen naar school. Met name in Rwanda is gezorgd voor de bouw van gevangenissen en rechtbanken. Tegelijk constateert het rapport dat de kwaliteit van het onderwijs erg laag is en dat op het platteland nauwelijks leerkrachten zijn. Ondanks de rechtbanken is er van

een eerlijke rechtsgang geen sprake. Kortom: veel mooie aantallen. Die doen het goed bij ons, de belastingbetalers, want we willen graag snel resultaat zien. Ze geven Nederland ook een goed imago in de race om de millenniumdoelen. Ook daarvoor is het handig als je snelle en makkelijk meetbare resultaten kunt laten zien. Bram van Ojik onderkent dat er sprake is van het inzoomen op aantallen. “Ook hier is de armoedefocus zoek. Het platteland profiteert minder.” Toch ziet Van Ojik niets in een terugkeer naar projectsteun. “In al die losse projecten zit te weinig samenhang. Ik pleit voor een mix van sectorale steun, ook aan productieve sectoren, met ruimte voor projecten en vooral met aandacht voor de effecten op armoede.”

“Het beleid is niet bepaald consequent te noemen”

Een ander beleidsspeerpunt komt er in het rapport eveneens bekaaid af. Het zo luid beleden principe van ‘eigenaarschap’ blijft een wassen neus. Nederland bepaalt, als donor, nog immer waaraan een Afrikaans land, als ontvanger, het geld moet uitgeven. Ook aan begrotingssteun worden eisen gesteld. Terwijl juist dit instrument zou moeten dienen om regeringen hun eigen keuzes te laten maken. Begrotingssteun komt erop neer dat niet allerlei specifieke projecten worden ondersteund, maar dat de ontvangende overheid geld krijgt

waarmee het land het eigen beleid voor ontwikkeling en armoedebestrijding kan uitbouwen. Landen worden zo ‘eigenaar’ van hun eigen beleid en zijn zelf verantwoordelijk voor het welslagen ervan.

Riekje Camara, medewerker van de SP-fractie in de Tweede Kamer, is op zich voorstander van dit eigenaarschap. “Maar wel bij landen met een goed genoeg bestuur, als corruptie hoogtij viert werkt het niet. Ook moeten overheden hun plannen wel laten goedkeuren in een parlement en samenwerken met maatschappelijke bewegingen en de Verenigde Naties. Inclusief de Wereldbank en het Internationaal Monetair Fonds. Door zo’n benadering met drie partijen voorkom je dat een autoritair bestuur te veel ruime krijgt. Tegelijk zorg je ervoor dat de Wereldbank en het IMF niet te veel hun prioriteiten doorzetten, zoals het in sneltreinvaart liberaliseren en privatiseren van de economie.” Een gemis is volgens Camara dat het onduidelijk blijft of de regering wel de juiste landen steunt in Afrika. “Nederland moet zich gaan richten op de minst ontwikkelde landen om daar mensen uit de armoedeval te trekken. Nu lijkt het erop dat hulp voornamelijk op grond van politieke en historische redenen plaatsvindt en niet in de eerste plaats gerelateerd is aan armoede. Ook het criterium van goed bestuur wordt nogal willekeurig gebruikt. De SP vindt niet dat alleen landen met goed bestuur hulp mogen krijgen, maar

het beleid is nu niet bepaald consequent te noemen.”

Verbeteren van het ondernemersklimaat is niet de oplossing

Intussen is ook van ‘rechts’ de kritiek op het Afrikabeleid losgebarsten. Met het evaluatierapport in de hand belooft Arend-Jan Boekestijn, kamerlid voor de VVD, een motie in te zullen dienen om minder begrotingssteun te geven. “Want die is volstrekt willekeurig toegekend”, zegt hij. “Omdat er te veel geld was, zijn er lukraak extra miljoenen aan overheden toegekend. Vaak tegen de zin van de lokale ambassades, die hun langetermijnbeleid doorkruist zagen worden.” Volgens hem is het onzin vast te houden aan de norm die stelt dat 0,8 procent van het Bruto Nationaal Product besteed moet worden aan ontwikkelingshulp. Inderdaad maakt het rapport melding van het gevaar van onderbesteding. Want geen ministerie wil geld overhouden. Voor je het weet kan het kabinet dan op je begroting korten.

Voor de SP is het echter maar de vraag of het verbeteren van het ondernemersklimaat en het streven naar een open wereldhandelssysteem, zoals Boekestijn voorstaat, wel de weg is naar vermindering van armoede. Het gevaar is te groot dat daarvan vooral de rijke landen, de grote internationale bedrijven en de bovenlaag van de Afrikaanse samenlevingen profiteren; terwijl de arme bevolkingsgroepen weer het nakijken hebben. “Het is van groot belang dat juist de bevolking en het maatschappelijk middenveld bij het beleid betrokken worden”, benadrukt Camara, “zoals we dat ook hebben uiteengezet in de SP-nota *Een betere wereld begint nu*.” Een Afrikaanse deelnemer aan het debat in de Doelen verwoordt het eenvoudiger. “Nederlanders kunnen niet weten wat Afrika nodig heeft. Ze zijn hypocriet, want hier zien ze Afrikaanse migranten niet staan. Als ik in de eerste klas zit, zeggen ze: ‘U zit verkeerd.’ Dan zeg ik voor de grap: ‘Vandaag is er een Surinaamse conducteur, dus het komt wel goed.’” Zolang hem niet wordt gevraagd mee te werken aan een beter Afrika, gelooft hij niets van een Nederlands Afrikabeleid, of het nu rechtsom of linksom is.





Foto Karen Veldkamp

“Elke twee weken zit ik in het stadion”

Jennifer Stassen (20) uit Heerlen is fan van Roda JC. Ze studeert Cultuurwetenschappen in Maastricht, met als specialisatie politieke cultuur. Dat die studie in de toekomst nog weleens van pas kan komen, sluit ze niet uit.

Hoe lang ben je al lid van de SP?

“Sinds 2006”

Heb je hobby's?

“Ik ben supporter van Roda JC. Ik heb een seizoenskaart en elke twee weken zit ik in het stadion. Soms bezoek ik ook nog uitwedstrijden. Laatst wonnen we thuis tegen Ajax. Dan is het feest natuurlijk.”

Wat is je favoriete plek op de wereld?

“Ik voel me erg thuis in de tomaatrod stad die Heerlen heet.”

Wat brengt de kapitalist in je naar boven?

“Ik werk in een schoenenwinkel en de verleiding is soms groot om

zelf flink te gaan kopen. Maar ik beperk me tot twee keer per jaar: een paar voor de zomer en een paar voor de winter.”

Heb je nog politieke ambities?

“Ik wil eerst mijn studie afmaken. Qua politiek heb ik voorlopig m'n handen vol aan ROOD en de organisatie van SPraakwater, het politiek café van Heerlen. Maar niettemin, de lokale politiek trekt me wel.”

Dan heb je in ieder geval een boeiende studie gekozen.

“Zeker. Ik hou me bijvoorbeeld bezig met de vraag hoe de huidige angstcultuur in Nederland heeft kunnen ontstaan. Hoe ontwikkelt die zich en hoe zou je daar iets met een positieve insteek tegenover kunnen zetten? Zulke vraagstukken vind ik boeiend én nuttig.”

LEZEN

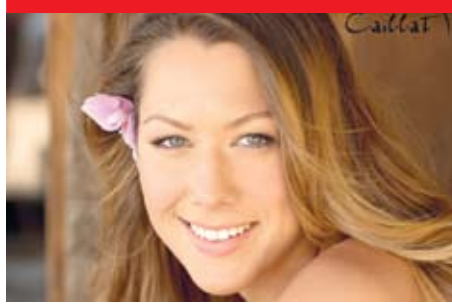


Van miljonair tot krantenjongen

Een ondernemer met een miljoenenomzet die dakloos wordt. Een Libanonveteraan die de gruwelen van de oorlog niet uit zijn hoofd krijgt en door drank en drugs aan lager wal raakt. Een talentvolle wielrenner, die in de war raakt en sindsdien een zwerversbestaan leidt. In dit nieuwe boek van Sander de Kramer vertellen mensen die ooit louter de wind mee hadden en succesvol waren, hoe het noodlot toesloeg en hoe ze op straat terecht kwamen. 'Wie dit boek heeft gelezen zal nooit meer zeggen: "Dat zal mij niet overkomen"', meldt de cover. Alleen al dát inzicht maakt het de moeite waard om deze verhalenbundel ter hand te nemen. RJ

Van miljonair tot krantenjongen – Bizarre levensverhalen van de straat
Sander de Kramer
Uitgeverij. House of knowledge

HOREN



Coco

De carrière van de snoezige Amerikaanse zangeres Colbie Caillat begon op de profielensite MySpace, waar haar liedjes miljoenen keren werden beluisterd. Dat wekte de interesse van een aantal platenmaatschappijen en niet veel later lag Colbie's debuutalbum *Coco* – met daarop de inmiddels succesvolle single *Bubbly* – in de winkels. De liedjes zijn origineel, frivool en aangenaam. Lichte instrumentatie onder leuke melodietjes, gezongen met een aangenaam stemgeluid. Maar helemaal uit de lucht vallen komt Caillat's succes nou ook weer niet: vader Ken was onder meer producer bij Fleetwood Mac. Maar misschien deed Colbie's stem u toch al een beetje aan Stevie Nicks denken. RJ

Coco
Colbie Caillat
Universal Republic

LEZEN



Keith Bakker

Het levensverhaal van een Amerikaanse verslaafde in Amsterdam, die in de Here gaat en afkickt: erg origineel klinkt het niet. De half Engelstalige titel en de onsympathieke foto op de kaft maken het er niet aantrekkelijker op. Maar, *don't judge a book by its cover*: oordeel niet te snel. Niet Keith Bakker zelf, maar Leon Verdonchot tekende zijn verslavingsherinneringen op. Een gouden greep, typerend voor Bakker. Wat hij doet, doet hij goed. Zelfs junk zijn. De vaart en bravoure in Verdonchots beschrijving van de zwarte én avontuurlijke kanten van een leven aan de zelfkant doen denken aan Kerouacs *On the road*. DdJ

Pushing the limits: Het leven van Keith Bakker
Leon Verdonchot
Uitgeverij Cargo

ZIEN

It's a Free World

- Dineke de Zwaan

In *It's A Free World* analyseert regisseur Ken Loach, een meester in het genre van de Britse arbeidersfilm, op indringende wijze de keiharde praktijken van malafide uitzendbureaus en hun arbeidsethiek. Intercedente Angie, een aantrekkelijke dertiger die voor een Brits bedrijf in Polen arbeiders werft, is het spuwgat wanneer ze na het zoveelste slecht betalende baantje aan de kant wordt gezet. Energiek en verbeten motiveert ze haar huisgenote Rose, die is afgestudeerd en ook geen passend werk kan vinden, om samen een uitzendbureau voor goedkope Oost-Europese arbeids-



krachten op poten te zetten. Aanvankelijk imponeert hun doorzettingsvermogen. Angie bezoekt fabrieken en vindt een onoglijke plek waar de losse arbeiders zich kunnen verzamelen om voor werk te worden geselecteerd. Maar langzamerhand verliest Angie de controle over de zaak en raakt ze

verstrikt in een gevaarlijk web van criminelen. Loach belicht de wantoestanden die arbeidsmigratie kunnen kenmerken vanuit tegenovergestelde perspectieven. Daardoor kan de kijker zich niet onttrekken aan lastige gewetensvragen. Bewust koos hij voor een personage waar het publiek zich makkelijk mee kan identificeren. Dat maakt het des te lastiger wanneer haar omgeving haar met haar gedrag confronteert. Loach beperkt zich wijselijk niet tot het vellen van een moreel oordeel over Angie, maar stelt het maatschappelijke verschijnsel van arbeidsmigratie en uitbuiting als zodanig in Europa aan de kaak. Hoofdrolspeelster Angie (Kierstone Wareing) is een ijzersterke keuze en ook de bijrollen zijn uitstekend bezet.

OV-chipkaart

Betreffende uw artikel over de ov-chipkaart (Tribune februari) de volgende aanvulling. Blinden en slechtzienden zitten met een angstig gevoel over het invoeren van de ov-chipkaart. Men probeert aanpassingen te realiseren die visueel gehandicapten de gelegenheid moeten bieden de chipkaart-apparatuur zelfstandig te kunnen bedienen. Het is allemaal vandalismegevoelig en peperduur. En de vraag is: zal het functioneren? Laten ze het openbaar vervoer voor blinden maar gratis maken, dat scheelt een hoop kosten. Of anders een betaalde gebruikerspas, dat zou ook nog kunnen.

Jos Wichmann, Nijmegen

Jaren-zeventigidee?

SP-wethouder Hilde van der Molen uit Haarlem zegt dat zij "sterk inzet op het toeleiden van mensen naar werk" (Tribune februari). Het recht op een uitkering noemt ze een jaren-zeventigidee. Inderdaad, werk zorgt voor sociale contacten en biedt – als het goed is – perspectief in iemands leven. Maar ik zou het recht op een uitkering niet bij het oud vuil willen zetten. Mensen worden vaak niet toegeleid naar een structurele baan met een mooi loon. Integendeel, ze moeten 'werken met behoud van uitkering'. Niks perspectief en kansen, niks 'werk moet lonen'. Bijstandsgerechtigden worden werkende armen. Wie om wat voor reden dan ook 'weigert', wordt flink gekort op zijn of haar uitkering. Een maatregel die op gespannen voet staat met de sociale rechten van mensen, met name ook kinderen. Iedere gemeente geeft zelf vorm aan de uitvoering van de wet. Ik ben benieuwd hoe dit menselijk en sociaal kan, bijvoorbeeld in Haarlem. Misschien zou de Tribune hieraan eens aandacht kunnen besteden. Ondertussen hoop ik dat we als SP vasthouden aan het idee dat een uitkering een basisrecht is.

Paul Mepschen, Rotterdam

Karajan-jaar

Een lovend artikeltje in de Tribune van februari over Herbert von Karajan. Weliswaar vermeldt de Tribune dat de

meesterdirigent weleens arrogant kon zijn. Maar van een linkse krant mag ook de vermelding van een ander 'minpuntje' verwacht worden: Von Karajan was sinds de machtsovername door Hitler tot aan het einde van de Tweede Wereldoorlog lid van de Nazi-partij. Hij schroomde niet een concert te laten beginnen met het Horst Wessellied. Het kwam hem na de oorlog op een tijdelijk werkverbod te staan.

Marcel Wichgers, Zuidwolde Gr.

Ter herinnering: in januari besteedde de Tribune aandacht aan de muziek van Michael Jackson. Dat deze artiest meermalen in verband is gebracht met onder meer kindermisbruik, vermeldden wij in die recensie evenmin. - red

Thuiszorgspotje 1

Wat er ook allemaal gezegd wordt van de spot met de oudere dame, die zich uitkleedt om wat uit te leggen aan Nederland, ik vind het helemaal geweldig. Het kan niet confronterend genoeg. Ik vind het ook lef hebben van die actrice. En ik voel me niet beledigd als thuiszorgmedewerkster, ik voel me gesteund. De SP pakt de graaicultuur aan en niet de mensen die in de zorg en huishouding werken. Laat de politiek en Nederland maar zien wat de thuiszorg doet. Zo begrijpen de mensen wat er aan de hand is.

A.W. Ariëns

Fietsers en veiligheid

Na het lezen van de ingezonden brief over autoverlichting overdag (Prikbord, Tribune februari) gingen mij de haren recht overeind staan. Als automobilist heb ik al sinds jaar en dag mijn verlichting overdag aan om goed zichtbaar te zijn. Ik ben mij er terdege van bewust in wat voor vervoermiddel ik deelneem aan het verkeer en neem mijn verantwoordelijkheid. Maar het gros van de fietsers in Nederland neemt met niet-deugdelijke fietsen deel aan het verkeer. Zonder verlichting. Zonder fietsbel. Het merendeel vertikt het een hand uit te steken om richting aan te geven; of wil er 'nog even snel' tussendoor glippen. Laat dhr. Van Erp zijn beklag doen bij de Fietsersbond en eisen dat er ook voor fietsers een periodieke keuring komt voor hun voertuig. Automobilisten zijn immers ook verplicht om hun voertuig in orde te hebben om de verkeersveiligheid te handhaven. Ik vind het niet kloppen om

praktisch alle verantwoordelijkheid voor verkeersveiligheid bij de automobilist neer te leggen. Iedere deelnemer aan het verkeer heeft zijn verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat hijzelf en zijn medeweggebruiker veilig kunnen deelnemen aan het verkeer.

Iekje Pietersma

Thuiszorgspotje 2

U behoort zich diep te schamen voor uw tv-spot met uw hoogbejaarde dame! Het minste wat u kunt doen is deze spot nooit meer uitzenden en onmiddellijk van uw site verwijderen! Wat een schande! Echt respectloos!!

J.W. van der Heul, Bleiswijk

Thuiszorgspotje 3

Bij dezen wil ik u feliciteren met het roemruchte spotje over de thuiszorg. Een mooie integere film met een mooie en dappere actrice. Goed gefilmd en mooi gemonteerd, raakt de spot de kern van het probleem zonder dat het personage (en de actrice, want dat is niet hetzelfde) zich slachtoffer laat maken. De ophef over dit spotje vind ik hypocriet en ergerlijk. Bij Standpunt NL hoorde ik veel heren zich opwinden over deze naakte waarheid; heren die ik nog nooit heb gehoord over al die tienermeisjes die hun benen spreiden voor de camera louter om mediabazen en omroepbonzen te verrijken. Met dit spotje heeft u zowel inhoudelijk en maatschappelijk als artistiek een goede zet gedaan.

Martijn Nieuwerf, acteur

Prik mee:
PRIKBORD@SP.NL

Thuiszorgspotje 4

Ik kan er met mijn hoofd niet bij dat er gediscussieerd wordt over de thuiszorgspot. Ik ben blij dat de Reclame Code Commissie nu ook heeft gezegd dat de spot zeer zeker toelaatbaar is. En ook dat met de spot de mensen die dit werk doen niet worden bekritiseerd. De mensen die daar klachten hebben ingediend weten niet hoe de situatie op veel plekken in de thuiszorg is. Ga zo door, SP.

J. Arends, Arnhem

UITGELICHT

Een man en zijn machine. Het tweewielertje maakt wat herrie, maar je gunt zo'n joch toch zijn pleziertje? Maar de Fietsersbond en de IRAS, dat als tak van de Universiteit Utrecht gezondheidsrisico's door milieuvuiling onderzoekt, hebben brommers en scooters ontmaskerd als grootvervuilers. De gemotoriseerde rijwielen stoten per seconde meer ultrafijnstof uit dan een vrachtwagen en zijn tweemaal zo vervuilend als auto's. Staat een brommer of scooter voor een stoplicht dan kan de concentratie ultrafijnstof, dat diep doordringt in de longen, vertienvoudigen.

Foto: Camera Press / Hollandse Hoogte



THEO DE BUURTCONGIERGE



KIJK ... DAAR GAAT EEN HOOGGEPLAATST PERSOON BID DE VN...

WERKZAAM BID DE ARMOEDEBESTRIJDING...



ZIJ ONTVING EEN BIJDRAGE VOOR HAAR WOONLASTEN WAAR DE GEMIDDELTE NEDERLANDER Z'N HUIS VAN KOOPT... EN DAAR 30 JAAR EEN HYPOTHEEK VOOR MOET AFLOSSEN...



ZIJ IS GOED, ZEG... DAT IS WAT JE NOEMT EFFECTIEF ARMOEDE BESTRIJDEN!



KIJK ... DAAR GAAT EEN BEWINDSPERSOON, DIE DE MENSEN AANSPOORT TOT ZUINIG EN MILIEUBEWUST GEDRAG, IN ZIJN ENERGIEVER-SUNDENDE BAK...



HET ONTBREEKT HEM AAN RUGGENGRAAT... DAAROM RIDDT HIJ IN EEN ZWARE AUTO MET EXTRA VERING...



EVENALS ZIJN COLLEGA'S MET ZWAKKE KNIËEN EN ZIJ DIE NIET STEVIG IN DE SCHOENEN STAAN... EXTRA BEENRUIMTE HE...



KIJK ... DAAR GAAT THEO...



THEO MAG OOK DIT JAAR NIET REKENEN OP EEN EXTRA LOONSVERHOOGING...



WANT HET GELD VOOR ONZE HOOGGEPLAATSTE VN MEDEWERKERS EN BEWINDSPERSONEN MET ZWAKKE KNIËEN EN GEËN RUGGENGRAAT MOET TOCH ËRGENS VANDAANKOMEN...



GELUKKIG HOEFT THEO NIET BANG TE ZIJN DAT HET SLECHT MET HEM AFLOOPT...



NEE... WIJ KUNNEN RUSTIG GAAN SLAPEN WANT WIJ BESCHIKKEN IN DIT LAND OVER ZEËR BEKWAME ARMOEDEBESTRIJDERS...

O, IK KAN BIJNA NIET WACHTEN TOT OOK IK ARMOEDIG BEN!

